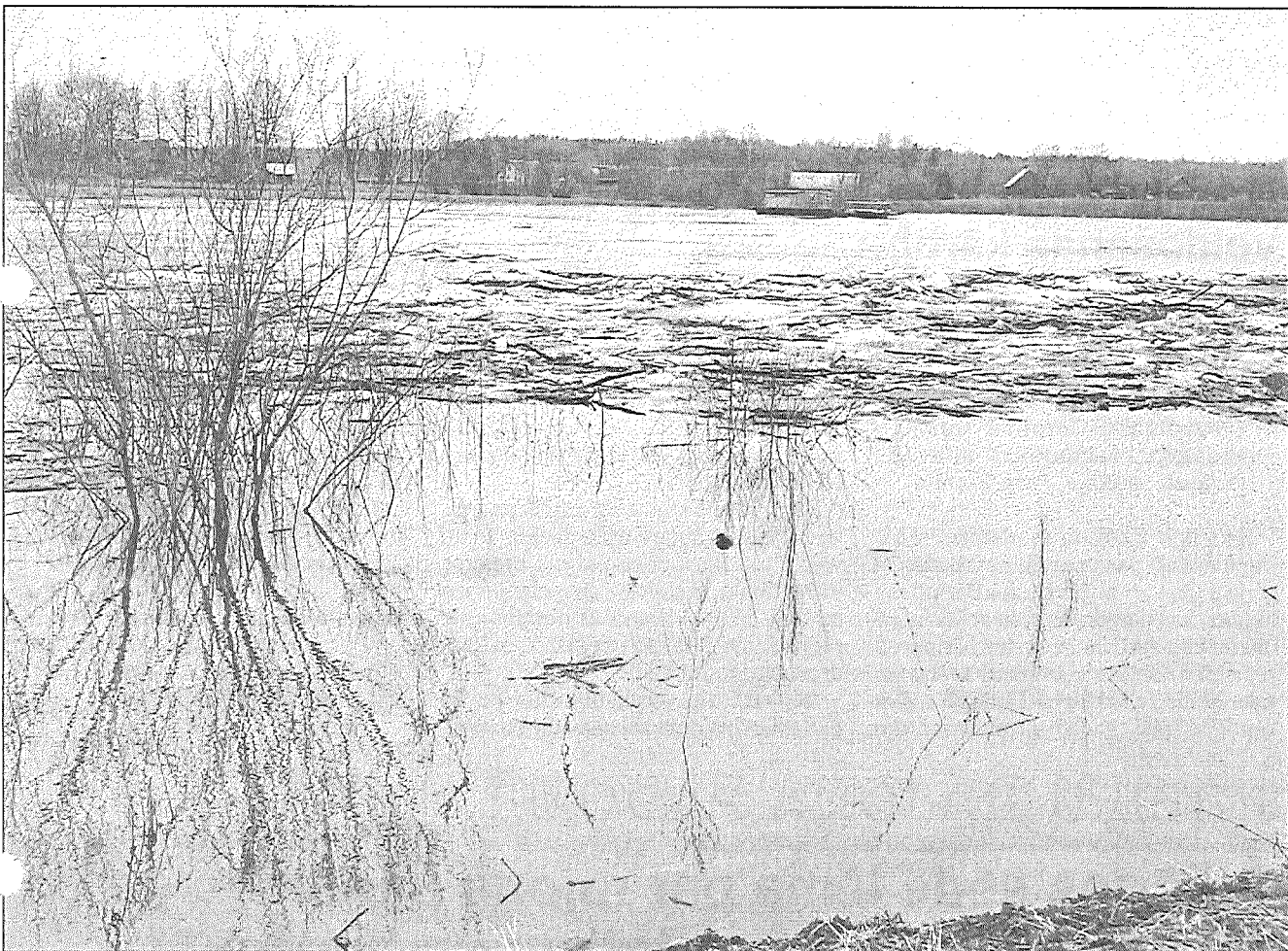

ISSN 1407-9321

Daugava pārbaudīja līvāniešu modrību

● Kaut arī ziemas miegs Daugavai šogad bija īss, upe no tā modās ar nevaldāmu spēku, liekot tās krastmalu iedzīvotājiem pārdzīvot pamatīgas bailes. Foto: T.Elste

Par spīti izteiktajiem pieņēmumiem, ka lieli pali šopasar nav gaidāmi, Daugava no ziemas miega modās strauji, pēkšņi un ar milzīgiem plūdiem, kas jau nodēvēti par pēdējā desmitgadē lielākajiem, un no kā stiprāki cieta Jēkabpils un Pļaviņas. Uztraukumu pilnu dienu sestdien pārdzīvoja arī līvānieši. Kā «Novadnieku» informēja Līvānu novada domes galvenais speciālists būvniecības jautājumos un galvenais civilās aizsardzības speciālists Intis Svirskis, situācija bija riskanta, Daugava – neprognozējama, un atbildīgo dienestu rīcība atbilstoša ārkārtas notikumiem.

— 17. marta naktī biju nomodā un personīgi sekoju līdzi situācijai ar plūdu draudiem, — vakarīt «Novadniekam» stāstīja Intis Svirskis. — Ap puspieciem rītā ūdens līmenis sāka strauji celties. Līvānos atgriezās domes izpilddirektors Uldis Skreivers, kas, pusceļā uz Rīgu redzot ledus sastrēgumus Daugavā un no krastiem izkāpušo upi, bija sapratis situācijas draudīgumu Līvāniem. Sākām darboties. Tika ziņots komunālās saimniecības dienesta vadībai, informēta policija, slimnīca un citas atbildīgās institūcijas.

Pusotras stundas laikā

ūdens turpināja celties un Līvānos sasniedza maksimālo līmeni. Celtuves ielā applūda astone mājas, ūdens pārņēma Domes ielu, nogriežot ceļu uz Latgales mākslas un amatniecības centru. Plūdu ieskauta bija Dubnas iela zem dzelzceļa tilta, Liču un Dubnas ielas krustojums. Dienēti rīkojās operatīvi, pie applūdušajām ielām tika uzstādītas ceļa zīmes, bridinot autovadītājus par notikušo. Braukšanas gatavībā bija sagatavota laiva. Ja ūdens būtu turpinājis celties, Latgales mākslas un amatniecības centram drošības apsvērumu dēļ tiktu atslēgta elektrības pa-

deve. Viss bija sagatavots arī iespējamai cilvēku evakuācijai no applūstošajām vietām. Ūdens un ledus krāvumi bīstami pietuvojās arī dzīvojamajām mājām Turku pagasta Veiguros.

Tik nopietnas briesmas no Daugavas puses ilgi nebija piedzīvotas, arī vietējie iedzīvotāji neatcerējās sen redzējuši tik plašus plūdus un tik augstu ūdens līmeni, teica Intis Svirskis. Līvānos biežāk nākas piedzīvot Dubnas rādītus palus.

Sestdien dienas vidū ūdens līmenis Daugavā pie Līvāniem sāka pazemināties. Ap pusdeviņiem vakarā, par lielu atvieglojumu apdraudēto ielu iedzīvotājiem, ūdens atstāja pilsētu. Tomēr, kā sacīja Intis Svirskis, ar bažām tiek gaidīta arī ledus iešana no Daugavas augšteces Baltkrievijā, jo upe tur vēl nav pamodusies. Esmu nomodā katru nakti, stāstīja civilās aizsardzības speciālists, Daugavas krastus apsekoju pusnaktī, pēc tam ap pulksten diviem.

Tomēr pilsētas vadība un amatpersonas šajā situācijā jūtas apmierinātas, ka palu ūdens atkāpās samērā ātri, neatstājot nopietnus postījumus. Izskalojumi radušies Celtuves ielā. Saskaņoti darbojušies arī visi atbildīgie dienēti, atbilstoši iepriekš notikušajās mācībās modelētajām situācijām.

Savu nešpetno dabu Daugava visvairāk demonstrējusi pie Jēkabpils, kur ūdens līmenis kritisko atzīmi pārsniedzis par metru, izskaloji un slēgti ceļi, apturēta autobusu satiksme, applūdušas desmitiem māju. Kā vēsta šis nedēļas meteoroloģiskās prognozes, laiks gaidāms nokrišņiem bagāts, tiesa, vairāk to būšot rietumu rajonos. Bet Daugava nemil prognozes. Kad visi gatavojas lieliem plūdiem, upe ledus segu uz jūru aizšūpo klusi un mierīgi. Kad cer uz rāmu ledus iešanu, Daugava satriec ar savu vareno nepakļāvību.

L.Rancāne

NENOKAVĒ!

Laikrakstu
«Novadnieks»
aprīlim un
turpmākajiem
mēnešiem
Latvijas Pasta
nodaļās var
abonēt
līdz 24. martam.

ZIŅAS

EM rosina izmaiņas likumā «Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām»

13. martā Ministru kabinets izskatīja Ekonomikas ministrijas iesniegto Ministru kabineta sēdes protokollēmuma projektu «Par Ministru kabineta priekšlikumu likumprojektam «Grozījumi likumā «Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām»».

Protokollēmuma projektā ir noteikts, ja 4. maijs (Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena) un 18. novembris (Latvijas Republikas proklamēšanas diena) iekrīt sestdienā vai svētdienā, nākamo darbdienu noteikt par brīvdienu.

Un, ja arī Saeimā šāds priekšlikums tiks atbalstīts, 2008. un 2010. gadā šādi «kompensējama» 1 diena, bet 2009. – neviena. Brīvdienu pārcelšana mazinās darbdienu un svinamo dienu skaitu svārstības pa gadiem, kas atvieglotu budžeta finanšu institūciju darbu un plānošanu.

Zemessargiem sācies jauns apmācību gads

17. un 18. martā notika plašas kārtējās apmācības 2. Zemessardzes novada zemessargiem. Kā informēja 2. Zemessardzes novada štāba priekšnieks Aivars Valeniks, šajās apmācībās piedalījās 450 zemessargi. Kopumā šogad pamatapmācības jāiziet vairāk nekā 300 zemessargiem.

2. Zemessardzes novadā sācies jauns apmācību gads. Katru sestdienu un svētdienu zemessardzes bataljoni savās dislokācijas vietās organizē pamatapmācības, kas ilgst divas dienas un kurās iekļautas teorētiskās un praktiskās nodarbības. Praktisko nodarbību galvenie elementi ir lauku kaujas iemaņas un praktiskā šaušana ar trieciensauteni AK – 4.

Aizvadītajās brīvdienās mācības notika 2. Zemessardzes novada 25. kājnieku bataljona Gulbenes rajona Galgauskas poligonā, 32. kājnieku bataljona šautuvē Ludzā, 35. kājnieku bataljona šautuvē Preiļu rajona Badelkā. Mācījās arī Aizkraukles, Jēkabpils, Daugavpils un Alūksnes zemessargi, kuriem nodarbības notika vietējos poligonos.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Gandrīz puse Latvijas iedzīvotāju atbalstītu lēmumu atlaist Saeimu

24,7% jeb gandrīz ceturtdaļa Latvijas iedzīvotāju atbalstītu lēmumu atlaist Latvijas Saeimu, bet 21,3% šādu lēmumu drīzāk atbalstītu, liecina socioloģisko pētījumu firmas «Latvijas fakti» veiktā aptauja, ziņo LETA. Atbildot uz jautājumu, «kā jūs vērtētu lēmumu atlaist 2006. gada oktobrī ievēlēto Saeimu, ja tāds tiktu ierosināts», 24,3% aptaujāto atzinuši, ka Saeimas atlaišana drīzāk neatbalsta, savukārt 17% šādu lēmumu pilnīgi neatbalsta. 12,7% aptaujāto nav spējuši atbildēt uz šādu jautājumu. Ja tiktu izsludināta tautas nobalsošana par Saeimas atlaišanu, puse Latvijas iedzīvotāju jeb 51% noteikti piedalītos, tikai 10% respondentu atbildējuši, ka noteikti nepiedalītos. Tautas nobalsošanā par Saeimas atlaišanu drīzāk piedalītos 22,3%, bet drīzāk nepiedalītos 12% iedzīvotāju. Tautas nobalsošanā 44,3% būtu gatavi balsot par Saeimas atlaišanu, bet 30,7% balsotu pret Saeimas atlaišanu. 12,3% referendumā nepiedalītos, bet 12,7% atbildējuši, ka nezina, kā balsotu. Aptaujā pēc nejausības principa tika iekļauti 502 Latvijas pilsoņi vecumā no 18 līdz 74 gadiem. Aptauja tika veikta no šā gada 14. marta līdz 16. martam.

Pērn iesniegtas vairāk nekā 500 sūdzības par tiesu un tiesnešu darbu

Pagājušajā gadā iesniegtas 519 fizisko un juridisko personu sūdzības un iesniegumi par tiesnešu un tiesu darbu, liecina par 2006. gadu apkopotā statistika, informē LETA. No visām sūdzībām un iesniegumiem 468 ir par konkrētām tiesām un tiesnesiem, savukārt 51 gadījumā nav norādīta konkrēta tiesa vai tiesnesis. Visvairāk sūdzību saņemts par Rīgas apgabaltiesas tiesnešu un tiesu rīcību — kopumā 72. Pēc tam seko Daugavpils tiesa ar 54 sūdzībām un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, par kuras darbību ir iesniegtas 36 sūdzības. Vairākumā gadījumu sūdzību un iesniegumu iesniedzēji norādījuši uz novēlotu tiesu nolēmumu nosūtīšanu, uz, viņuprāt, nepareizi piemērotiem drošības līdzekļiem un apcietinājuma termiņiem, kā arī uz lietu novilcinātu izskatīšanu. Vairāki sūdzību iesniedzēji norādījuši, ka, viņuprāt, tiesa nav pareizi novērtējusi pierādījumus lietā un pieņēmusi nepamatotus nolēmumus.

Februārī valsts parāds – 1,04 miljardi latu

Valsts kases oficiālais pārskats par valsts un pašvaldību parādu liecina, ka 2007. gada 28. februārī valsts parāds (uzskaites vērtībā) bija 1,044 miljardi latu, informē Valsts kase. Valsts parāds februārī ir palielinājies par 8,539 miljoniem latu, ko galvenokārt ietekmēja jaunas valsts iekšējā aizņēmuma vērtspapīru emisijas, tajā skaitā gan īstermiņa parādzīmju, gan 2006. gada novembrī uzsāktās vidēja termiņa obligāciju programmas papildu emisijas, kas pārsniedza pārskata periodā dzēsto parāda saistību apjomu. Līdzīgi kā janvārī, arī februārī veiktie aizņēmumi, emitējot vērtspapirus, ir notikuši, pastāvot labvēlīgai situācijai vietējā finanšu tirgū.

Valsts iekšējais parāds februāra beigās bija 465,277 miljoni latu, kas ir par 47,306 miljoniem latu vairāk nekā 2006. gada beigās. Savukārt valsts ārējais parāds šī gada pirmajos divos mēnešos samazinājies par 1,163 miljoniem latu un 28. februārī bija 579,115 miljoni latu. Pašvaldību parāds februāra beigās bija 276,874 miljoni latu. Valsts un pašvaldību konsolidētā parāda apjoms (neiekļaujot pašvaldību saistības pret valsts budžetu) 28. februārī bija 1,161 miljards latu. Latvijas valsts parāds ir viens no zemākajiem Eiropā gan absolūtos skaitļos, gan attiecībā pret iekšzemes kopproduktu, norāda Valsts kase.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

«Drošs līdzeklis, kā saniknot
cilvēkus un iedvest viņiem niknas
domas, — likt tiem ilgi gaidīt.»

Fridrihs Niče

Atklātās nelegālās nodarbinātības statistika 2007. gada februārī

Februārī Valsts darba inspekcija (VDI) nelegālās nodarbinātības samazināšanas politikas īstenošanas ietvaros apsekoja 306 uzņēmumus, atklājot 206 bez rakstiska darba līguma strādājošus cilvēkus, kā rezultātā pie administratīvās atbildības tika saukti 74 darba devēji, sodot ar naudas sodu kopsummā par Ls 7240, «Novadnieku» informē Dace Avena, VDI Sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja.

Būtiski, ka nelegālās nodarbinātības apsekojumu laikā daba inspektori uzņēmumos konstatējuši arī citus nozīmī-

gus pārkāpumus, kuru novēršanai izdevuši 136 rīkojumus, tai skaitā rīkojumus 3 par objektu, iecirkņu vai ceļu apturēšanu un sodījuši darba devējus par kopējo summu Ls 1525.

Visvairāk bez darba līgumiem strādājošo tika atklāti Rīgas rajonā SIA «Lipeko» – 34 un Tukuma rajonā SIA «Drafts&ITO Projektu grupa» – 14 nelegāli nodarbinātie, 6 nelegāli nodarbinātie tika atklāti Jelgavā SIA «Bilanču serviss», Rīgā SIA «Almiks», Liepājā SIA «Big grupa», Ogres rajonā SIA «MD Placis» un Valmieras rajonā SIA «Culimeta Baltics».

Informācija par visiem komersantiem,

kuros konstatētas bez darba līgumiem strādājošas personas, pieejama mājas lapā www.vdi.lv/statistika. Pieejamajā informācijā par janvāri norādīts, ka VDI pārbaudes laikā Preiļu rajonā nelegāla nodarbinātība atklāta sekojošos uzņēmumos — «1111», kur konstatēja divus nelegāli nodarbinātos, pa vienam nelegāli strādājošam tika konstatēti «J & Elektroservis» un «Pārceltuve».

Valsts darba inspekcija arī 2007. gadā aicina iedzīvotājus aktīvi izmantot anonīmo uzticības tālruni 7312176, lai veicinātu iespējamās informācijas saņemšanu par nelegālo nodarbinātību.

Nosaka bāriņtiesu izdarīto apliecinājumu reģistru veidošanas kārtību

Ministru kabinets apstiprināja noteikumus par bāriņtiesu izdarīto apliecinājumu un citu darbību reģistrā ierakstāmām ziņām un šāda reģistra vešanas kārtību, «Novadnieku» informē Tieslietu ministrijas sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja Jana Saulīte.

Kā teikts Tieslietu ministrijas (TM) sagatavotajā paskaidrojuma rakstā, šā gada 1. janvārī stājās spēkā Bāriņtiesu likums, kas paredz, ka visu apliecinājumu un citu darbību ierakstus bāriņtiesu reģistrā un reģistra vešanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Tādējādi spēku zaudēja 1996. gada 14. maijā izdotie

Ministru kabineta noteikumi par pagasttiesu (bāriņtiesu) izpildīto notariālo funkciju reģistru un aktu grāmatām.

Saskaņā ar šiem noteikumiem, bāriņtiesas ir atbildīgas par izdarīto apliecinājumu un citu darbību reģistra glabāšanu. Reģistru var kārtot papīra vai elektroniskā formā.

Bāriņtiesu likuma 60. pants paredz, ka bāriņtiesa izdara apliecinājumus un veic citus Bāriņtiesu likumā minētos uzdevumus. Savukārt apliecinājumus un citas likumā noteiktās darbības nepieciešams ierakstīt reģistrā, lai nodrošinātu to uzskaiti.

Reģistrā tiks ierakstīta informācija par apliecinājuma vai citas darbības iz-

darišanas dienu un mēnesi, iss apliecinātā akta vai citas darbības saturs, apliecinātājā aktā norādīto darījumu summa, samaksātā valsts nodeva. Tiks norādīts tās personas vārds, uzvārds, personas kods vai dzimšanas datums un dzimšanas vieta, kā arī dzīvesvieta, pēc kuras lūguma izdarīts apliecinājums vai cita darbība. Reģistrā būs jābūt arī dokumenta saņēmēja parakstam vai attiecīgā apliecinājuma vai citas darbības izdarītāja atzīmei par to, kam un kad dokumenta nosūtīts vai nodots. Noteikumos precīzi aprakstīts, kā jānotiek reģistrs, ja tas tiek veidots papīra formātā, un kā – ja elektroniski.

PREIĻU RAJONA PADOMĒ

Ārkārtas sēdē lēma par rajona padomes darba samaksas nolikumu, štatiem un budžetu

15. martā tika sasaukta Preiļu rajona padomes ārkārtas sēde. Tās darba kārtībā paredzēto jautājumu izskatīšanā piedalījās deviņi padomes locekļi. Uz ārkārtas sēdi nebija ieradusies Pelēcu pagasta padomes priekšsēdētājs Juris Kovalevskis un Riebiņu novada domes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns.

Kā pirmo ārkārtas sēdē izskatīja sagatavoto lēmumprojektu par Preiļu rajona padomes darba samaksas nolikuma apstiprināšanu. Lai gan šis jautājums komitejās un padomes sēdēs bija skatīts jau vairākkārt, arī šoreiz izraisījās debates. Savus viedokļus izteica Vārkavas pagasta padomes priekšsēdētājs Artūrs Štagars un Preiļu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Jāzeps Šņepsts. Galvenās pretenzijas, pieņemot darba samaksas nolikumu, bija par to, ka pārāk liela izdevumu daļa tiek atvēlēta administrācijas algu fondam (35%). Tiek stūrēts uz absolūti nepamatotām privilēģijām rajona padomes priekšsēdētājam un vietniekam, kuri pašvaldībā nestrādā pilnu darba dienu, savu viedokli pamatoja Preiļu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Jāzeps Šņepsts. Pie tam, viņš uzskata, rajona padome pašlaik strādā bez attīstības vizijas par finanšu resursu labāku izmantošanu.

Neskatoties uz debatēs izteiktajām

pretenzijām, Preiļu rajona padomes darba samaksas nolikums, pagastu padomju un novadu domju priekšsēdētājiem balsojot ar iedzīvotāju skaitu pašvaldībās, tika apstiprināts. Balsojums bija sekojošs: *par* – Aglonas pagasta padomes priekšsēdētāja Helēna Streiķe, Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods, Rudzātu pagasta padomes priekšsēdētājs Jānis Zeps, Saunas pagasta padomes priekšsēdētāja Emilija Kokorīte, Sutru pagasta padomes priekšsēdētāja Valija Ruisa, Vārkavas novada domes priekšsēdētāja Antra Vilcāne; *pret* – Preiļu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Jāzeps Šņepsts, Vārkavas pagasta padomes priekšsēdētājs Artūrs Štagars, *atturas* – Jersikas pagasta padomes priekšsēdētāja Maija Spūle.

Tā kā spēku samērs balsojumā par darba samaksas nolikumu tika noskaidrots, līdzīgā veidā tika apstiprināti arī lēmumprojekti par pārējiem dienas kārtībā iekļautajiem jautājumiem.

Preiļu rajona padomes struktūrvienību štati tika apstiprināti sekojoši: *par* – H.Streiķe, A.Vaivods, J.Zeps, E.Kokorīte, V.Ruisa, A.Vilcāne, *pret* – J.Šņepsts, *atturas* – A.Štagars, M.Spūle.

Apstiprināti saistošie noteikumi nr. 1 «Par 2007. gada pamatbudžetu»: *par* – H.Streiķe, A.Vaivods, J.Zeps, E.Kokorīte, V.Ruisa, A.Vilcāne, *pret* – J.Šņepsts, *atturas* – A.Štagars, M.Spūle.

Apstiprināti saistošie noteikumi nr. 2

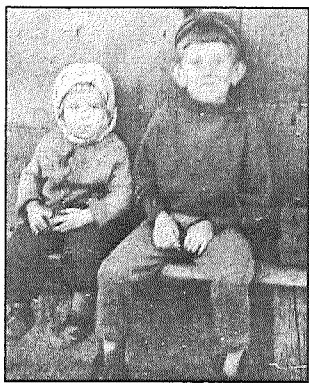
«Par rajona padomes speciālo budžetu 2007. gadam»: *par* – H.Streiķe, A.Vaivods, J.Zeps, E.Kokorīte, V.Ruisa, A.Vilcāne, *pret* – J.Šņepsts, *atturas* – A.Štagars, M.Spūle.

Vienbalsīgi tika apstiprināts lēmumprojekts par izmaiņām 2007. gada 14. februāra rajona padomes ārkārtas sēdēs lēmumā «Par līguma slēgšanu ar Preiļu novada domi un aizņēmumu no Valsts kases».

Lai gan strīdīgie un iepriekš vairākkārt noraidītie lēmumprojekti par rajona pašvaldības darba samaksas nolikumu, štatiem, pamatbudžetu un speciālo budžetu 2007. gadam tika pieņemti, bija noprotams, ka pret balsojušie pašvaldību vadītāji, kā arī tie, kuri atturējās, gatavoja tālākaī rīcībai. Preiļu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Jāzeps Šņepsts situāciju «Novadniekam» komentēja sekojoši: — Ar to, ka rajona padomē gan priekšsēdētāja, gan vietnieks un izpildītore dažādi interpetē likuma normas, komiteju un arī padomes sēdēs esam saskārušies ne jau pirmo reizi. Nekas cits neatliek kā pārrunāt šo jautājumu ar novada domes priekšsēdētāju Aldi Adamoviču. Jebkurā gadījumā mēs apstrīdēsim šo lēmumu likumību. Pastāv iespēja vispirms to darīt Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijā, pēdējā instance ir rajona Administratīvā tiesa.

L.Kirillova

OTRDIENAS INTERVIJA

3.

«Skriešana ir dāvana, ko cenšos sev pasniegt katru dienu»

— Leonīd, priekš kam jums tā skriešana un sevis mocišana?

— Neesmu jau tik traks, ka sevi no rīta līdz vakaram ar skriešanu vien nodarbinātu. Bet tā nu sanācis, ka šī nodarbe mani pārāk cieši iesēdusies, bet tās vairs nevaru. Skrienot līdzī audzēkņiem, kurus trenēju sporta skolā, reizēm iznāk aizrauties. Nemanot sāku arī pats sevi trenēt. Sevišķi, kad pavasaris tuvojas, rodas pacēlums un iznāk biežāk skriet.

— Parasti ir tā, ka pavasarī jūtams nogurums, vitamīnu trūkums. Diez vai pārlietu gribas skriet...

— Līdz pavasara nogurumam nevajag nolaisties. Aptiekā jāiegriežas, laikus vitamīnu kompleksi jānopērk, tad viss būs kārtībā.

Nupat secināju, ka, ar savu audzēkņiem, ņemot, savam vecumam nenormālu kilometražu esmu noskrējis – divu nedēļu laikā 180 kilometrus. Taču nesatraucieties, tas nav sistemātiski, parasti skrienu krietni mazāk.

— Kad sākat skriet? Tā pavisam nopietni skriet?

— Es jau nekad nopietni neesmu skrējis – tikai priekš sevis pakustos. Citreiz sanāk vairāk, citreiz mazāk, citreiz pa jokam. Trenēties sāku skolas laikā, tomēr tā nebija skriešana, bet gan biatlons. Institūta nodarbojos pārsvarā ar slēpošanu, taču tā kā kopmītnē istabas biedri bija vieglatlētī, kādreiz kompānijas pēc paņēma mani līdzī skrējienos pa Rīgas ielām. Man šādi masu pasākumi, kas bija populāri astoņdesmitajos gados patika, jo tiem bija motivācija. Gribējās no sevis *izvilkt* laukā pēc iespējas vairāk.

Tagad ir savādāk, pārņem spītība, ka, neskatoties uz gadiem, varu turēt līdzī jaunajiem, vienam otram pat, kā saka, pogas griezt. Neaizmirstu arī slēpošanu. Runā, ka Pļaviņās sniegs uz trases vēl neesot nokūsis. Šoziem gan tikai divas reizes esmu uz slēpēm stāvējis, jācer, ka jaunības iemaņas vēl nav zudušas. Starp citu, zemessargu mačos biatlonā arī startēju. Mēs, vecie buki – es, Feoktists Pušņakovs un Andris Tuls, novinnējām jaunos.

— Jūs esat aglonietis, bet no Aglonas, cik zināms, nācis ne viens vien Preiļu rajona sportists. Varbūt tur sportiskā gara iesākumi meklējami?

— Iespējams, ka mana ilgdzīvotība sportā meklējama tieši tajā faktā, ka bērnībā dzīvoju astoņus kilometrus no Aglonas pie Gūteņu pilskalna. Autobusi kursēja neregulāri, tāpēc mēs uz skolu soļojām kājam un neuzskatījām to par lielu problēmu pat sākumskolas klasēs. Vēlāk, atceros, speciāli paliku treniņā ilgāk, lai nevajadzētu braukt mājās ar autobusu.

Apkārtne pie mājām bija labvēlīga sportiskā gara izkopšanai. Pats nodarbojos un arī mātai Intai par treneri uzmetos. Viņa savulaik rajonā pat medaļu šķēpmešanā izcīnīja, tā ka kaut kas no trenera gara mani laikam bija jau agrāk. Tomēr to, ka lielāko daļu dzīves pavadīšu kā sporta pedagogs skolā, es ne iedomāties nevarēju.

— Vai bija kādi citi sapņi?

— Tikai trenēšana! Atceros pirmo prakti skolā Limbažos. Oi, ne pa jokam biju satraucies un izmisis.

Par studijām man nekādu šaubu nebija – tikai un vienīgi fiziskās kultūras institūts. Tas notika, pateicoties manam pirmajam trenerim Bronislavam Cakulam. Viņš mani to dzirkstīti iededza, kad mācījies septītajā klasē.

● Leonīdu Valdoni droši var saukt par sporta fanātiķi. Šo kaislību viņš cenšas iedzīvināt arī savos audzēkņos, trenējot vieglatlētus, un Preiļu novada iedzīvotājus, mudinot viņus iesaistīties sporta pasākumos. Foto: A. Stepanovs

— Ne jau katrs bērns, kas sasapņojies par uzvarām, var kļūt panākumiem bagāts sportists. Kam ir jābūt iekšā – dotībām vai gana ar spītību?

— Sportisko panākumu pamatā ir trīs stūris. Viena virsotne ir vēlme trenēties, otra – sportista antropometriskie rādītāji jeb dotības, trešā virsotne – apstākļi un treneris. Saprotiet, ka tikai tajā gadījumā, ja darbojas un vienlīdz spēcīgas ir visas trīs stūres, būs sasniegumi. Latvijas laukos ir ļoti daudz talantīgu un spējīgu bērnu, kuri nekad nesatiekas ar isto treneri. Cits variants – ir talantīgi bērni, labi treneri, bet potenciālajam augstas klases sportistam nav vēlmes strādāt...

— Kā bija jums?

— Man tas viss bija vidēja līmenī. Tagad, uz jaunību skatoties, saprotu, ka mani, iespējams, pārāk maz bija vēlmes izlauzties, pārāk maz godkāres. Iespējams, ka arī mani treneri nebija pārlietu godkāriģi, lai dzīvotu ar domu, ka Aglonā vajag sagatavot, piemēram, Latvijas čempionu.

Fiziskās kultūras institūta specializējos slēpošanā. Augstskolu beidzu 1982. gadā. Tā kā man ļoti gribējās nodarboties ar trenēšanu savā dzimtajā pusē, man piedāvāja trenera vietu Preiļu sporta skolā. Atnācu gan, bet kā drauds nāca virsū pusotru gadu ilgs dienests padomju armijā. Lai nebūtu jāiet dienēt, izmantoju iespēju iet strādāt lauku skolā. Tā es nokļuvu Riebiņu vidusskolā un sāku attīstīt slēpošanu un biatlonu tur. Nostrādāju Riebiņos trīspadsmit gadus par skolotāju, vienlaikus sporta skolā trenējot jaunos slēpotājus un biatlonistus. Ap astoņdesmit deviņo gadu sniegotās ziemas beidzās, biatlona grupas likvidēja, bet man piedāvāja trenēt vieglatlētus.

Daudz kas bija jāmācās no jauna. Prasīju kolēģiem, lasīju grāmatas, it īpaši par tehniskajām disciplīnām, šur tur paļāvos uz savu pieredzi.

Kad no Preiļu 1. vidusskolas izveidojās ģimnāzija un 1. pamatskola, mani uzaicināja strādāt par sporta skolotāju pamatskolā. Ilgi domāju, vai piekrist, jo esmu no tiem, kam nepatīk neko krasi mainīt dzīvē. Visus par un pret ilgi izsvēru arī tad, kad pirms gada piekritu sākt strādāt par sporta metodiķi Preiļu novada domē.

Daudzi prelieši pilsētas nomalē vai pāris kilometru attālumā noteikti būs pamanījuši skrienam kādu vīrieti. Ziemā, pavasarī, vasarā un rudenī. Brīvdienās, svētdienās un svētku dienās. Rītos, dienas vidū, vakaros. Vieni viņu sauc par dullo, otri par sevis mociētāju. Trešie sajūsminās par apņēmību un gara spēku.

Kā ir patiesībā, mēģināsim noskaidrot sarunā ar Preiļu novada domes sporta metodiķi LEONĪDU VALDONI, kuru daudzi esošie vai bijušie sportisti uzskata par savu skolotāju un treneri.

● Leonīds un viņa māsa Inta bērnībā. Toreiz viņi par treniņiem vēl nedomāja. Foto no L. Valdoņa personīgā albuma.

● Leonīds kopā ar dzīvesbiedri Lolītu, meitiņu Ilvu un jaunāko dēlu Austri vecākā dēla Renāra izlaidumā Preiļu Valsts ģimnāzijā pērnā gada jūnijā. Foto no L. Valdoņa personīgā albuma.

Esmu ilgi bijis treneris, lai varētu apgalvot, ka man bija audzēkņi, kuri pietiekami neizmēla savu potenciālu, lai gan būtu varējuši sasniegt daudz vairāk. Tomēr neviens no viņiem nav zaudējis. Tādas atziņas esmu bieži dzirdējis, ka skaistākie gadi jaunībā saistās tieši ar sportošanu. Daudziem sportā nu jau iesaistījušies pašu bērni, es redzu viņu uzvārdus rajona sacensību dalībnieku un uzvarētāju vidū.

Bet ir arī otra jauniešu kategorija, kuriem jebkādas sportiskas nodarbes ir kā mocības. Tādi, savukārt, dalās divās kategorijās. Vieni bezmērķīgi kļūst pa ielām, otri bez atpūtas sēž pie datoriem.

Man liekas, ka arī valsts nostājā kaut kas nav kārtībā, jo jaunieši netiek motivēti nopietni nodarboties ar sportu. Vai tad citādi tik daudzi jauni un perspektīvi sportisti no Latvijas brauc mācīties, piemēram, uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Tiem, kas paliek, sports kļūst tikai kā sirdslieta, bet ne vairāk, jo ir jādama, kā izdzīvot, kā nopelnīt.

— Kā jums šķiet, vai Latvija kopumā ir sportiska valsts? Mūsu pārstāvji pazīstami daudz kur pasaulē...

— Ja sarēķinātu rezultātus attiecībā pret iedzīvotāju skaitu, varētu teikt, ka sasniegumi ir augsti. Ja parok dziļāk un paskatās, kāda ir tautas attieksme pret sportu, fizisko kultūru, veselīgu dzīves veidu, tad nākas atzīt, ka velkamies kaut kur astē. Esmu bijis Eiropas valstīs un redzējis, ka tur ir daudz daudz vairāk skrejošu, ar riteņiem braucošu, aktīvi soļojošu cilvēku.

— Varbūt mums vienkārši pietrūkst veselīga dzīves veida propagandas.

— Iespējams, ne jau propaganda te vainīga. Sadzīvīskās problēmas sabiedrību ir nomocījušas tiktāl, ka cilvēki nespēj atrast brīvo laiku un iekšējo spēku nodarbībām. Esam aizņemti ar naudas pelnīšanu ģimenes iztikai. Veselīgi atpūsties vairs neprotam. Ja ārēstājamies, tad ar pamatīgu zāļu devu, nevis ar norūdišanos un regulāru vingrošanu. Par to var ilgi runāt un spriest. Nu nav pie mums goda lieta, ka tētis un mamma kļūst par galvenajiem līdzjutējiem, ja viņu pirmklasnieks startē klases sacensībās. Un kurš no vecākiem lepojas ar savu bērnu, kad tas uzvarējis starpskolu sacensībās? Tāpat arī masu skrējieni un citas kolektīvas nodarbes pie mums nav populāras.

Pašlaik esmu stingri nobriedis ar pašvaldības un kolēģu atbalstu šopavasara reanimēt vienu šādu masu pasākumu. Eiropas valstīs katrā sevi cenošā mazpilsētā ir savs skrējienis. Gribu, lai tāds būtu arī Preiļos. 14. aprīlī organizēsim masu skrējieni «Preiļu ciruļputenis 2007» pa pilsētas ielām. Aicināsim dalībniekus no visa Latvijas reģiona meistaru un tautas klasē. Dalīsim medaļas, diplomus, naudas balvas, īpašus T-krekliņus. Piedalīties varēs visi – bez vecuma un dzimuma ierobežojuma. Galvenais, lai pievarētu distanci, lai skrējienis nāktu par prieku.

— Cik var noprast pēc teiktā, darbā novada domē jau esat iejuties gluži labi.

— Janvārī pagāja gads, kopš esmu sporta metodiķa amatā. Labu laiku taustījos, isti nesaprasdams, kādos apjomos drīkst tērēt pasākumiem iedalītos pašvaldības budžeta līdzekļus. Vajadzēja iepazīties arī ar cilvēkiem.

Uzskatu, ka sporta pasākumu organizators nepieciešams katrā pašvaldībā. Cita lieta, vai pašvaldība tādu cilvēku var atļauties algot vai arī jāatrod kāds fanātiķis, kas to darīs no darba brīvā laikā. Preiļos ir daudz sportiski aktīvu cilvēku, mans uzdevums ir šo daudzveidību salikt pa plauktiņiem.

Vasarā paredzēts daudz aktivitāšu – novada čempionāts futbolā, pludmales volejbolā, sacensības maksšķerēšanā, spinningošanā. Būs spēkavīru sacensības. Žēl, ka Preiļos nekādi nevar iedzīvoties tāds valsti populārs sporta veids kā orientēšanās.

Es pats skrienu regulāri, un, kad redzu to pašu darām kādu citu, mani pārņem zināms lepnums – lūk, mans domubiedrs. Pavasaros, starp citu, šādu entuziastu ir krietni daudz, pie tam sievietes ir pārsvarā. Laikam viņas vairāk domā un rūpējas par savu veselību. Diemžēl pēc pāris nedēļām čaklo skrējēju kļūst krietni mazāk, droši vien pietrūkst gribasspēka.

— Vai ir kāds pēdējais vecums, kad būtu vērts sākt skriet?

— Pēdējais vecums? Kaut vai dienu pirms tam, kad zārkā jāguļas. Gadi nekādā gadījumā nav šķērslis. Kāda japāniete sāka skriet tikai 55 gadu vecumā, bet 90 gadu vecumā pasaules čempionātā veterāniem uzstādīja rekordus maratonā. Vai nav skaists piemērs?

— Pastāstiet par saviem panākumiem.

— Man lielu uzvaru līdz šim nav bijis. Esmu no tiem, kam galvenais ir piedalīties. Lielākā avantūra bija 1993. gadā, kad piedalījās diennakts skrējienā. Sev par brīnumu distanci pabeidzu kā otrs Latvijā, pievarot 211 kilometrus. Krietns laiciņš pagājis, bet bieži uzdodu sev jautājumu – vai tagad spētu ko tamlīdzīgu atkārtot? Ekstremāls pārbaudījums organismam, tomēr tik vilinoši. Sakiet ko gribat, bet mans dzīves moto ir šāds – skriešana ir dāvana, ko cenšos sev pasniegt katru dienu.

L. Kirillova

Apmierināti ar dzīvi un darbu

Netālu no Saunas pagasta centra zemnieku saimniecībā «Palmas» saimnieko SARMĪTE un VALĒRIJS KĻAVINSKI. Šis mazliet neierastais un svešālais saimniecības nosaukums nav nekāds jaunizdomājums, bet mantots no pirmās Latvijas brīvvalsts laikiem, jo Valērija vecvecāku mājās padevušās varēnas mirtes un auguņas palmas podos. — Ar siltajām zemēm mums nav nekāda sakara, — teic Sarmīte, — vietējo ļaužu vien esam.

Saimniekošanai vajag daudz zemes

Māja, kurā tagad mīt Kļavinsku ģimene, savulaik celta par kolhoza līdzekļiem speciālistu vajadzībām. Toreiz tā bija ierasta lieta. Vēlāk viņi māju atpirkuši un, veidojot zemnieku saimniecību, pamazām visu iekārtojuši pa savam prātam. — Tā kā bezdelīgas līgzdu, arī mēs lipinājām saimniecību pa mazam gabaliņam klāt, — saka Valērijs. Pašlaik lauksaimniecībā izmantojamās zemes esot 86 hektāri. Daudziem Latgales zemniekiem tas var likties krietni daudz, bet «Palmas» saimnieki purina galvu. Ja būtu pusotra vai divi simti hektāru, tad varētu būt mierā. Pie tam visa zeme — lauki, tīrumi, ganības un pļavas — atrodas tālu, bet pie mājas vien pushektārs. Vietas pietiek lopu kūtij, kur tehniku novietot, augļu kociņiem un dārzu vāgām. Daļa zemes atrodas četrus kilometrus attālumā, citas platības vēl tālāk, pat Pupajos, kas jau ir Preiļu novada teritorijā.

Normālai saimniekošanai (tā, lai atmaksājas un nes peļņu) vajag daudz zemes. Tā tiek nomāta arī no Valērija brāļa, no tantes. Pagasta centrs ir bieži apdzīvots un līdzīgas problēmas ir arī citiem zemniekiem. Vai apstrādā laukus vai ne, bet pie zemes tagad visi turas, atzīst Sarmīte, bet Valērijs piemetina, ka pēdējā laikā pārlieku daudz saviesies tā saukto pilsētas zemnieku. Īsti godīgi tas nav, ka šādi «zemnieki» saņem valsts un Eiropas maksājumus, bet patiesībā neko neražo un pat neapļauj platības. Lai gan — tāda rīcība tomēr ir liels risks, tā teikt, līdz pirmajai pārbaudei...

Sākums bija grūts

Sarmīte savulaik ieguvusi medicīnisko izglītību, bijusi feldšere, bet pēc ģimenes nodibināšanas dzīvojusi pa mājām, audzinājusi bērnus. Valērijs kopš dienesta armijā strādājis kolhozā, vadījis visdažādāko lauksaimniecības tehniku. Nopietni pie zemnieku saimniecības veidošanas ķērušies ap 2000. gadu. Sākums bija grūts, atzīst Sarmīte, kūti bijusi vieta tikai piecām govīm. Pamazām paplašinājušies, uzcēluši lielāku lopu novietni, sākuši turēt vairāk govju.

— Nav viegli, ja pie mājām tikai mazs plekītis zemes. Kā nāk pavasaris, tā ar visiem lopiem un slaukšanas parīkšiem dodamies četrarpus kilometrus attāļos «zaļumos». Labi, ka ganības ir kūts, kas pieder mūsu tantei. Ir vismaz, kur govīs uz nakti sadzīt, ir vieta slaukšanai, — stāsta «Palmas» saimniece. — Arī pašus ikrīta un vakara braukāšana nogurdina.

Kļavinski specializējušies piena lopkopībā, pagaidām šī nozare viņus pilnībā apmierina. Ganām-

pulkā šobrīd ir 23 slaucamas govīs, lielākā daļa pašu izaudzētas un izolotas. Paaugušās arī telītes, tāpēc līdz gada beigām govju skaits būšot jau ap 30 — gan Latvijas brūnās, gan melnraibās. Sarmīte atceras, ka pirmajos gados govīs pirkusi, izmantojot akciju sabiedrības «Preiļu siers» pretimnākšanu ar aizdevuma izsniegšanu.

Tagad ģimene jūtas stabili, jo grūtākajam posmam iziets cauri. Piens tiek pieņemts par augstākajām cenām. Slaukuma kvalitāti nodrošina labi apstākļi piena mājā, ko saimnieki jau pirms vairāk nekā trim gadiem uzbūvējuši reizē ar kūti. Par projekta līdzekļiem iegādāta dzesētājiekārta. Kredītus bankā nav ņēmuši, un tas rada lielāku drošību.

Tehniku derētu atjaunot

Valērijs, kura pārziņā ir visa tehnika, smejas, ka tā jau būtu vēstures muzejā liekama, jo izskatās savu laiku nokalpojusi. Bet tikai izskatās, patiesībā viņš ir profesionālis, kurš laika gaitā mācējies traktoros un iekārtas pietiekami labi uzpārsēt un saremontēt, lai lauku darbu sezonā nebūtu problēmu. — Es visu protu paveikt pats, vienīgi ar virpošanu neesmu nodarbojies, — saka zemnieks.

Ja reklamās paskatās, kādas ir jauno Rietumvalstīs ražoto traktoru cenas, mati ceļas stāvus. Tik mazā saimniecībā kā «Palmas» šāda tehnika nekad neatmaksāties, to Kļavinski labi saprot un lūkojas uz otru pusi. Baltkrievu traktori ir gan lētāki, gan vienkāršāki ekspluatācijā, arī rezerves daļas pieejamas. Tie, kas raduši ar tādu tehniku strādāt, nesūdzas.

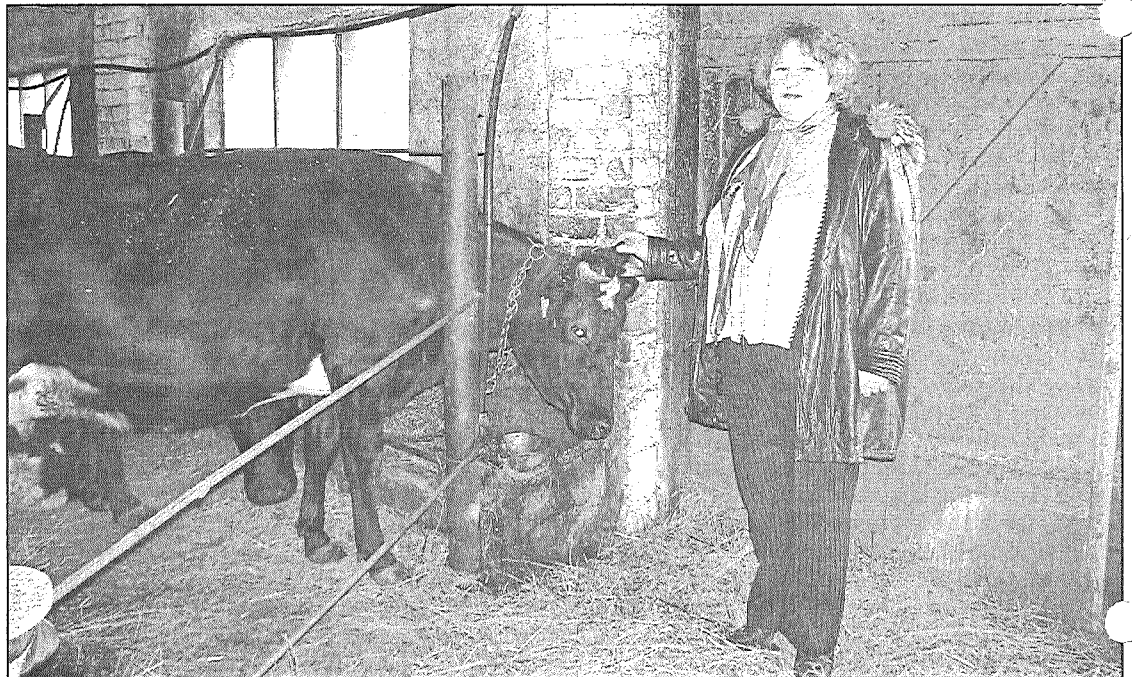
Lopbarību ražo pašu spēkiem

Pagājušajā vasarā saimnieki pirmo reizi izmēģinājuši gatavot skābarību plēves ruļļos pašu spēkiem. Iegādāta laba prese, bet ietinēju gan pielāgojuši, tāpēc no sākuma, kamēr ierakstījušies, necik diži kvalitatīva lopbarība nav sanākusi. Dažu rullī sabojātās lopbarības vēlāk nācies izmest. Taču tad māksla bijusi rokā, šogad, domājams, problēmas vairs neradīsies. Toties lopiņi ziemā, kā saka, paldies teic. Pašlaik lauki pārlieku slapji un nav iespējams no attālākajiem tīrumiem atlikušos ruļļus pārvest, tāpēc govīm tiek dots siens, par ko šī nepavisam neesot priecīgas. Sarmīte secinājusi, ka, pie labas un sulīgas barības pieradušas, sauso sienu tās nemaz negrib ēst.

Pašu spēkiem tiek gādāta arī spēkbarība. Graudus Kļavinski šim nolūkam sēj daudz, pērn bijuši ap 40 hektāri. Valērijs nupat apbraukājis ziemāju sējumus un secinājis, ka pēc pārlieku siltajiem apstākļiem janvāri uznākusišais kailsals tomēr ir kaitējis. Tī-

● Kā kārtīgam saimniekam pieklājas, malku nākamajai apkures sezonai Valērijs Kļavinskis jau sazāgējis un mājup atvedis. Kamēr tīrumi tikai mostas, varēs ķerties arī pie skaldišanas.

● Sarmītei par katru no goviņām ir kas īpašs stāstāms. Viena esot niķīga, otra miļa, trešā uzņemoties bara vadones lomus. Foto: A.Stepanovs

rumi izskatās galīgi dzelteni, zemenis apsalis. Taču, viņaprāt, viss būšot labi, jo apsalušas tikai galotnītes, saknes un ceri esot dzīvi un pēc kārtīgas mēslošanas sējumi atkal būšot zaļi.

Kamēr pa augšu «vārās»

Atzinīgus vārdus zemnieki saka par palīdzību, ko iespējams saņemt no pašvaldības lauku speciālista. Saunas pagastā tas ir Valentīns Ūgainis. Pie viņa griežas ne tikai pēc padoma un jaunākās informācijas, bet arī, lai pieteiktu vajadzīgo minerālmēsļu daudzumu vai kādu jaunu sēklu šķirni. — Mēs vēl esam jauni, paši varam aizbraukt pakal uz Preiļiem vai kur tālāk, bet gados vecākiem cilvēkiem, ja nav sava transporta, tas ir apgrūtināts, — spriež Sarmīte. — Ar Valentīnu mēs varam aprunāties arī par to, kas notiek Zemkopības ministrijā, kā tiek risinātas lietas par valsts un Eiropas maksājumiem zemniekiem. Augšā «vārās», bet mēs, tie, kas reāli strādā laukos, neesam informēti. Saka, nekādu lielu izmaiņu nebūšot, tikai naudas sadale notikšot savādāk. Kā tad nebūs, ja

turpmāk, cik noprotams, lauku saimniecību paplašināšana un ražošanas attīstība netiks atbalstīta. Tā nu iznāk, ka Zemkopības ministrija mūs groza, kā grib.

Darbs dzen darbu

«Palmās» rīts sākas jau ap puspieciem. Sarmīte un Valērijs dodas uz kūti. Sākas slaukšana, lopu barošana, dzirdināšana, mēsļu tīrīšana. Bet tas vēl nav viss, jo Sarmītei ik dienas jānodod arī uz pagasta padomi, kur viņai veicami pašvaldības sociālā darbinieka pienākumi. Valērijs paliek mājās, bet tas nenozīmē, ka dienu viņš aizvada, istabā sēdēdams. Lauku sētā darbs dzen darbu. Ziemā tehnika remontējama, jābrauc uz mežu un malka jāgādā.

Vakars nāk ar to pašu steigu. Vēlreiz slaukšana, barošana, dzirdināšana... Kad sagaidīts pavasaris un teliņu «ķeramais» laiks, uz kūti jāaiziet arī kādu lieku reizi. Kļavinskiem lielākā daļa šo rūpju vēl priekšā, jo atnesušās tikai divas govīs.

Sarmīte atzīstas, ka brīžiem sāk aprūkties laika, jo viņa arī mājās augstskolā «Attīstība». Augstāko sociālā darbinieka izglītību jau

otro gadu apgūst Rēzeknē, kur uz pāris dienām jābrauc ik pārnedeļ.

Kamēr dzīvesbiedre mācās, vīram ar visu saimniecību jātiec galā vienam? Nē, tik traki neesot, saka Valērijs, jo visos darbus lieli palīgi tagad ir bērni. Viņi prot visu, bet katram noteikti kādi citi pienākumi. Neviens ar varītēm pie darbiem nav liekams, jo kopš mazām dienām ir redzējuši, kā strādā vecāki, iemantojuši vēlmi būt noderīgiem.

□□□
— Ja mēs necerētu uz to, ka pēc gadiem kāds no abiem dēliem vai varbūt meita turpinās mūsu iesākto, droši vien necenstos saimniecību paplašināt, — spriež Sarmīte. — Prieks, ka bērni pamazām sāk apjaust savas vēlmes, ka viņiem ir domas un viedokļi, ka viņi nebaidās darba un nekaunas par to, ka vasarās nevis izklaidējas atpūtas nometnēs, bet gan strādā.

Ja mēs domātu, ka turpmāk klāsies švaki, tad jau nemaz nevajadzēja ne pūlēties, ne ko darīt. Esam optimisti un turpināsim, jo te, «Palmās», liela daļa mūsu dzīves pagājusi, te arī paliksīm.

L.Kirillova

Apstiprināti noteikumi par putnu gripas uzliesmojuma draudu novēršanas kārtību

Valdība 13. martā akceptēja Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādātos Ministru kabineta (MK) noteikums par putnu gripas uzliesmojuma draudu novēršanas kārtību. Tajā paredzēti veicamie drošības pasākumi mājputnu novietnēs saistībā ar putnu gripas uzliesmojuma draudiem, kā arī noteikti dzīvnieku īpašnieku vai turētāju pienākumi.

Visu šo noteikumu uzraudzību un kontroli veiks Pārtikas un veterinārais dienests (PVD). Paredzēts, ka noteikumi ir spēkā no 2007. gada 15. marta un turpinā-

sies līdz 15. maijam. Zemkopības ministrija šo noteikumu projektu virzīja apstiprināšanai valdībā steidzamības kārtā, jo Latvijas teritorijā esošo mājputnu veselība ir apdraudēta līdz ar migrējošo savvaļas putnu pārceļošanu no infekcijas skartajām valstīm.

Noteikumos teikts, ka par aizdomām par mājputnu vai savvaļas putnu saslimšanu ar putnu gripu ir nekavējoties jāziņo Pārtikas un veterinārā dienesta inspektoriem vai PVD teritoriālās struktūrvienības darbiniekiem. Tāpat attiecīgās amatpersonas jāinformē, ja mājputnu novietnē audzētiem mājputniem vairāk kā divas die-

nas dējība samazinājusies par pieciem un vairāk procentiem, ja vairāk kā par divdesmit procentiem mājputnu samazinājies barības vai ūdens patēriņš, kā arī, ja mājputnu mirstība nedēļas laikā pārsniedz trīs procentus un vairāk.

Mājputnu īpašnieks nedrīkst pieļaut tiešu vai netiešu mājputnu kontaktu ar savvaļā mītošiem putniem, bet, jo īpaši — ar ūdensputniem. Mājputnu īpašniekam putni jātur slēgtā telpā. Ja tas nav iespējams, tiek nodrošināta mājputnu turēšana norobežotā teritorijā, kur nevar iekļūt savvaļas putni. Turot mājputnus slēgtā telpā, jā rūpējas, lai savvaļas putni nepieklūtu barībai,

kas paredzēta mājputniem, kā arī nedrīkst mājputnus dzirdīt ar ūdeni no vaļējām ūdenstilpnēm, kas pieejamas savvaļas putniem. Noteikts, ka dažādas sacensības, izstādes, tirgi, gadatirgi un cita veida pasākumi ar mājputnu vai savvaļas putnu piedalīšanos var tikt rīkoti tikai slēgtās telpās.

Zemkopības ministrija aicina visus iedzīvotājus ievērot drošības pasākumus un neaizskart ar rokām aizdomīgus mājputnus vai savvaļas putnus, izvairīties no tieša kontakta ar slimiem vai beigtiem putniem, kā arī rūpīgi ievērot higiēnas prasības.

Nākamgad varēs pieteikties atbalstam vides un lauku ainavas uzlabošanai

Lauksaimnieki Eiropas Savienības (ES) atbalstam vides un lauku ainavas saglabāšanai un uzlabošanai jeb pasākumam «Agrovide», kas iekļauts Latvijas lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam projektā, varēs pieteikties 2008. gada pirmajā pusē, informē ZM preses un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītājas vietiece Solveiga Lazovska.

Zemkopības ministrija (ZM) šādu lēmumu pieņēmusi, lai nodrošinātu pieteikšanos tikai ar skaidri zināmiem un nemainīgiem nosacījumiem. Tie būs zināmi pēc Latvijas lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam programmas apstiprināšanas, kas plānota šīs gada beigās.

Līdz ar to šogad joprojām turpināsies Latvijas lauku attīstības plāna 2004.-2006. gadam pasākuma «Agrovide» uzņemšanās saistības, kas ir nedaudz atšķirīgas no Latvijas lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam iekļautajām šī paša nosaukuma pasākuma saistībām. Tas nozīmē, ka šogad lauksaimnieki atbalstu pasākuma «Agrovide» apakšpasākumos «Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība», «Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālajos», «Buferoslu ierīkošana», «Lauksaimniecības dzīvnieku ģenētisko resursu saglabāšana» un «Erozijas ierobežošana» saņems saskaņā ar Latvijas Lauku attīstības plāna

2004.-2006. gadam atbalsta saņemšanas nosacījumiem un atbalsta līkēm. Tā, piemēram, apakšpasākumā «Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība» saimniecības pirmajā un otrajā pārejas gadā uz bioloģisko saimniecību saņem atbalstu 139 eiro apmērā par hektāru, bet, iegūstot bioloģiskās lauksaimniecības atbilstības sertifikātu, saņem atbalstu 82 eiro apmērā par hektāru.

Savukārt iesniegumu pieņemšana un saistību uzņemšanās saskaņā ar jaunajiem nosacījumiem plānota 2008. gada pavasarī, jo tikai pēc Latvijas lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam apstiprināšanas Eiropas Komisijā būs pilnībā skaidrs, ar kādiem atbalsta saņemšanas nosacījumiem un atbalsta līkēm lauksaimnieki varēs uzņemties jaunas piecu gadu saistības pasākumā «Agrovide». Ja Latvijas lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam saskaņošana ritēs veiksmīgi, jau šī gada rudenī pretendenti varēs iesniegt iesniegumu un uzņemties jaunas saistības vienam no pasākuma «Agrovide» apakšpasākumiem — «Erozijas ierobežošana».

Jau ziņots, ka ZM ir izstrādājusi Latvijas lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam projektu, kurā noteikti nosacījumi atbalsta saņemšanai lauksaimniekiem Eiropas Lauksaimniecības fondā lauku attīstībai. Šobrīd ZM gatavo šīs programmas projektu iesniegšanai Eiropas Komisijā.

PIEREDZE

Lietuvieši attīsta eksperimentālu nātru audzēšanas biznesu

Lietuvas Republikas Ukmeģes rajona lauksaimnieki jau otro gadu eksperimentālā kārtā attīsta nātru audzēšanas biznesu.

No nātru šķiedras var iegūt mikstus, elastīgus un neburzīgus tekstilmateriālus. Nātru audzēšanu pirmās pasaulē izmēģina piecas zemnieku saimniecības sadarbībā ar kompāniju «Skalmantas». Šogad ar nātrēm apstādīti pieci hektāri zemes, bet nākamgad šo platību paredzēts desmitkārtot. Citas valstīs šai kultūrai nepievēršas tāpēc, ka tai vajadzīgs daudz zemes — no viena hektāra var iegūt tikai 80 kilogramus šķiedras. Nekur citur Eiropā lielu brī-

vas zemes platību nav, turklāt nātrei ir īpašas prasības attiecībā uz mitrumu un visur tā neaug.

«Kaimiņi smejas, sak, mēs nespējam vien iznīdēt, bet jūs stādāt», stāsta kooperatīva «Linu agrofirma» pārvaldnieks Jozs Butēķis. «Jādomā, ka Lietuvā šādu šķiedru kādreiz jau pazinūši, ja jau pat pasakas sacerētas par divpadsmit brāļiem kraukļiem, kur arī pieminēti nātru kreklī,» viņš saka un rāda, ka patiesībā no nātru šķiedras iegūtais audums ir diezgan miksts un maigs.

No kultūršķirnes, kuras stādi tiek audzēti Vācijā un Nīderlandē, var iegūt četrciņš vairāk šķiedras nekā no savvaļas nātrēm. Krūmu augstums sasniedz pat 3,5 met-

rus, un tie ir izmantojami vairāk nekā 20 gadus.

Šo nātri var uzskatīt par zāļu karalieni. Izmantojamas ir visas tās sastāvdaļas, un kā tekstilšķiedra tā ir ekoloģiski tīra, jo parazīti tai neuzbrūk, tāpēc nav vajadzības to apstrādāt ar ķīmikālijām, un šķiedra īpaši ieteicama cilvēkiem, kam ir alerģija. Tā vislabāk no visām dabiskajām šķiedrām uzsūc mitrumu, tai piemīt izolējošas īpašības, un izstrādājumi no šīs šķiedras neburzās un ir elastīgi. Nav iemesla baidīties, ka šķiedra varētu dzelt kā nātre, jo dzelošie matiņi no augiem apstrādes gaitā tiek nobraucīti.

DELFI

SPECIĀLISTI IESAKA

Augšanas regulatoru lietošana

Ražīgos ziemāju sējumos augšanas regulators ir efektīvs ražas palielināšanas līdzeklis. Tā savlaicīga lietošana graudu ražu palielina vismaz par vienu tonnu no hektāra. Augšražīgos sējumos efekts ir vēl lielāks.

Augšanas regulatori ir jāizvēlas atkarībā no apstrādājamā kultūrauga sugas un lietošanas laika. Neatkarīgi no šķirnes veldres izturības ziemas kviešu sējumi ir jāapstrādā ar atbilstošu augšanas regulatoru jau cerošanas fāzes beigās, kad vēl veidojas isto sakņu sistēma. Šajā fāzē apstrādātos sējumos augiem ir ne tikai saīsināti apakšējie stiebra posmi, bet arī tiek veicināta lielāka un spēcīgāka sakņu sistēmas veidošanās, kas ir svarīgs faktors arī veldres izturīgām šķirnēm. Laukos, kur plāno iegūt vidējās graudu ražas, kā arī gados ar vēlāku pavasari un sausāku veģetācijas perioda sākumu, kad veidojas mazāka biomasa, pietiek ar augšanas regulatora vienreizēju izsmidzināšanu. Taču laukos, kur plāno iegūt augstas graudu ražas, ieteicama divreizēja augšanas regulatora lietošana. Otro reizi sējum-

ar to jāapstrādā, kad augiem ir izveidojušies 2-3 mezgli.

Ziemas rudziem un tritikālei augšanas regulatoru lieto divu mezglu stadijā, lietojot pilnu devu vienā reizē.

Pirmais no augšanas regulatoriem ir jālieto *Cikocels* — laikā no cerošanas līdz stiebrošanas sākumam. Mazāka deva ir jālieto mazāk intensīva tipa šķirnēm, lielāka deva — intensīva tipa šķirnēm. *Cikocels* ir paredzēts kviešiem, rudziem un auzām, bet ne miežiem. Strādājot ar šo preparātu, ir jāievēro gaisa temperatūra — nelietot, ja temperatūra ir zemāka par +5 grādiem, kā arī jāuzmanās no salnām. Ja nokavē šī preparāta lietošanas laiku, veidojas izkropļotas vārvas, kas ietekmē ražību.

Vēlākās augu attīstības fāzēs var lietot *Terpālu*, *Cerone* un *Kemira TM CCC*.

Augšanas regulators *Terpāls* ir paredzēts lietošanai rudzu, ziemas kviešu un miežu sējumos. Lietošanas laiks — no divu mezglu attīstības līdz vārpošanas sākumam. *Terpālu* nedrīkst lietot, kad ir pazemināta gaisa temperatūra,

kā arī maisījumā ar herbicīdiem.

Cerone lieto ziemas kviešu, ziemas un vasaras miežu, rudzu un tritikāles sējumos. Lietošanas laiks — no karoglapas parādīšanās līdz karoglapas maksts uzbriešanai. Nedrīkst apstrādāt sējumus, kad ir bijis ilgstošs sausums un pazemināta gaisa temperatūra. Pēc jebkura herbicīda vai šķidra mēslošanas līdzekļa lietošanas ir jānogaida vismaz 10 dienas. Nav ieteicams apstrādāt arī slapjus augus un plānot smidzināšanu, ja ir gaidāms lietus. Bezlietus laikam jābūt vismaz 34 stundas.

Kemira TM CCC lieto ziemas kviešu, tritikāles, vasaras kviešu, rudzu, auzu un miežu sējumos. Kviešiem, miežiem un rudziem, kā arī tritikālei to lieto no augu cerošanas fāzes līdz pirmā mezgla stadijai, auzu sējumos — no divu mezglu stadijas līdz stiebrošanas beigām. Lietojot šo augšanas regulatoru, ir jāseko līdzi gaisa temperatūrai un mitrumam.

UZMANĪBU! Lietojot augšanas regulatorus un augu aizsardzības līdzekļus, ievērojiet drošības noteikumus un vides aizsardzības prasības.

Rāmava aicina uz starptautisko izstādi «Pavasaris 2007»

Par tuvo lauksaimniecības darbu sezonu liecina arī gadskārtējā starptautiskā lauksaimniecības, lopkopības, mežkopības un lauku celtniecības izstāde «Pavasaris 2007», kas no 29. marta līdz 1. aprīlim noritēs izstāžu kompleksā «Rāmava».

Izstādes tematika: zemkopība; lopkopība, dārzkopība; transports; lauksaimniecības un zivsaimniecības produkcija; nelauksaimnieciskā uzņēmējdarbība laukos; mežsaimniecība; celtniecības laukos, pakalpojumi un serviss; darba aizsardzība un darba apģērbi; informācija, izglītība un konsultācijas. Paredzēta arī plaša semināru programma.

MINIKONKURSS

Kura pēc kārtas ir šogad Rāmavā notiekošā izstāde «Pavasaris 2007»?

Tas «Novadnieka» lasītājs, kurš 20. martā pulksten 10.00, atskanot precīzam laika signālam pa radio, pirmais piezvanīs uz «Novadnieka» redakciju pa tālruni 5307058 un sniegs pareizo atbildi, saņems divus ielūgumus izstādes apmeklējumam.

● REKLĀMA

● REKLĀMA

● REKLĀMA

Ērtais kredīts – sapņa īstenošana bez liekām raizēm

VAS «Latvijas Hipotēku un zemes bankas»
Preiļu filiāles vadītāja

Šodien teiciens «Parāds nav brālis» ir ieguvis jaunu jēgu – ņemot kredītu, nevar akli uzticēties vilinošajiem piedāvājumiem, bet ir rūpīgi jāapsver, vai aizdevums patiešām ir nepieciešams un kādu slogu tas radīs ģimenes budžetam. Taču no otras puses, nedrīkstam aizmirst, ka tieši pateicoties aizdevumiem, mums ir iespēja jau šodien dzīvot labāk. Ar atbildīgu aizņemšanos saprotam ne jau jauna grezna mājokļa iegādi vai vienreizēju izklaides braucienu, ko patiesībā nevaram atļauties, bet pārdomātus kredītus, kas ļaus būtiski uzlabot savu esošo apkārtni, padarīt to funkcionālu, palielināt esošā īpašuma vērtību, dažkārt arī neaizlaist to postā. Nereti nauda, ko jau šodien varētu ieguldīt kādas labas idejas īstenošanā, noteikti ļautu daudz vairāk ietaupīt vai nopelnīt nākotnē.

Dažādi pētījumi liecina, ka vairumam esošo mājokļu Latvijā būtu nepieciešami uzlabojumi, bet pavisam neliela daļa no visiem nekustamajiem īpašumiem ir iekļāti, lai iegūtu finansējumu no bankas. Acīmredzot, ir kādi traucēkļi, kas cilvēkus kavē to darīt. Liela daļa noteikti nevar vai nevēlas uzņemties saistības, kas būtiski ietekmēs viņu ikmēneša izdevumus. Daudzus no šādās rīcības, iespējams, attur aizdevuma noformēšanas procedūra, kas ir nezināma, un tādēļ šķiet pārlietu sarežģīta.

Hipotēku banka kā vienīgā valsts komercbanka rūpējas par Latvijas iedzīvotāju labklājību. Arī šoreiz ir radīts īpaši izdevīgs piedāvājums privātmāju un dzīvokļu īpašniekiem – Ērtais kredīts. Tas ir ne tikai ekonomiski izdevīgs, tā galvenā priekšrocība – vienkārša pieteikšanās un izmantošana. Turklāt iegūtos līdzekļus var izmantot jebkadam Jums svarīgam mērķim – sava mājokļa remontam, jauna jumta uzlikšanai, gāzes katla vai jaunu mēbeļu iegādei, veselības vajadzībām, bērnu skološanai vai pat kāzu ceļojumam.

Par Ērtā kredīta nosacījumiem stāsta Hipotēku bankas Preiļu filiāles vadītāja Evgēnija Leonoviča.

Sakiet, lūdzu, kādi ir Ērtā kredīta galvenie nosacījumi?

Galvenais nosacījums, lai pieteiktos un saņemtu šo aizdevumu – Jums jābūt privātmājas vai dzīvokļa īpašniekam. Galvenā priekšrocība – vēl pirms vizītes bankā Jūs varat droši rēķināties ar summu līdz pat 50% no Jūsu īpašuma tirgus vērtības. Turklāt Jums nebūs jālauza galva vai jātērē laiks, meklējot sertificētu īpašuma novērtējumu, jo to nodrošinās mūsu bankas darbinieki uz vietas bankā. Ja Jūsu īpašums nebūs apdrošināts vai Jums būs vajadzīga palīdzība formalitāšu kārošanai Zemesgrāmatu nodaļā, arī to iespējams izdarīt ar bankas speciālista palīdzību.

Vai atbildīgas aizdošanas principi darbojas arī šajā piedāvājumā un kā?

Joprojām svarīgākais kritērijs aizdevuma saņemšanai ir Jūsu ikmēneša ienākumi jeb iespēja bez problēmām atmaksāt kredītu. Taču tagad savu ienākumu apliecināšanai Jūs varat izvēlēties tieši to dokumentu, ko Jums ir visērtāk iesniegt. Derēs gan darba vietas izziņa par darba algu, gan VSAA izziņa, gan bankas konta apgrozījuma pārskats.

Ņemot kredītu vienmēr interesējamies par procentu likmi...

Mēs zinām, ka ikvienam cilvēkam, lai izšķirtos par kredīta ņemšanu, šis jautājums ir ļoti svarīgs. Šā aizdevuma gadījumā procentu likme ir ļoti draudzīga un, galvenais, skaidra jau no kārt uz banku – tikai 0,9%, kam tiek pievienota jau ierastā 6 mēnešu starpbanku likme.

Domāju, ka daudziem cilvēkiem ir bažas par to, ka kredīta atmaksas laikā var rasties kādi apstākļi, kas apgrūtina aizdevuma apmaksu.

Mums visiem dzīvī var rasties neparedzētas situācijas, kad samazinās ģimenes ienākumi vai rodas kādi neplānoti izdevumi. Ērtā kredīta ņēmējs varēs justies drošs un pasargāts, jo šādos gadījumos būs iespēja paņemt pat 2 gadus garas kredītbīvdienas.

Kādas vēl priekšrocības piedāvā Ērtais kredīts?

Jums nebūs vajadzīga papildus nauda komisijas maksai par aizdevuma noformēšanu un izsniegšanu, jo šos izdevumus varēsiet segt no piešķirtā aizdevuma summas. Pie tam, uzreiz pēc hipotēkas nostiprināšanas Zemesgrāmatā, Jūs visu piešķirto aizdevuma summu saņemsiet savā kontā un varēsiet nekavējoties ķerties klāt pie savu ieceru realizācijas. Starp citu, ja klients vēlēšies, arī dokumentu noformēšanu Zemesgrāmatā veiks bankas darbinieks.

Kā vēl viena papildu priekšrocība jāmin tā, ka Ērtā kredīta ņēmēju rīcībā būs arī maksājumu karte Maestro vai kredītkarte MasterCard Standard ar kredītlimitu līdz 2000 latiem. Internetbankas HipoNet pieslēgums un lietošana, protams, būs bez maksas.

Kāds būtu Jūsu novēlējums tiem, kas domā par Ērtā kredīta piedāvājuma izmantošanu?

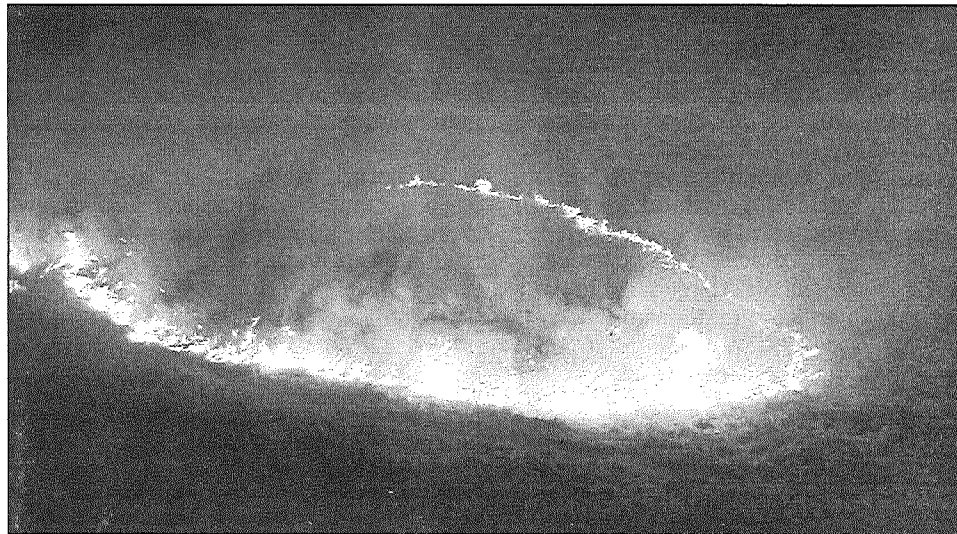
Šajā gadījumā galvenais ieteikums būtu – nedomāt pārāk ilgi, jo šis izdevīgais piedāvājums ir spēkā līdz 30. jūnijam. Atnāciet uz banku, pakonsultējieties ar mūsu kredītspeciālistu, noskaidrojiet visus neskaidros jautājumus. Mūsu darbinieki palīdzēs izvērtēt Jūsu iespējas un pieņemt pareizo lēmumu. Katrā ziņā ir vērts padomāt par iespēju jau šajā pavasarī ķerties klāt pie savu sapņu īstenošanas.

Gaidīsim mūsu filiālē Preiļos, Brīvības ielā 2, katru darba dienu no plkst. 8.30 līdz 17.00.
Laipni konsultēsim arī, ja zvanīsiet pa bezmaksas informācijas tālruni – 8000100.

Hipotēku banka

INFORMĒ 112

Klāt kūlas dedzināšanas laiks

Rūpējoties par ikviena cilvēka dzīvību un veselību, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) aicina nesabojāt gaišos Lieldienu svētkus ar degošās kūlas dūmiem. Diemžēl jau pirmo silto pavasara dienu statistika liecina, ka cilvēki nav sadzirdējuši neatlaidīgo aicinājumu nepakļaut postošajam uguns spēkam sevi, līdzilvēkus, savu īpašumu un apkārtējo dabu, jo ir jau reģistrēti pirmie kūlas dedzināšanas gadījumi.

VUGD Preiļu brigādes ugunsdrošības uzraudzības sektora inspektore M. Rikova «Novadnieku» informē, ka rajonā reģistrēts pirmais kūlas ugunsgrēks. 15. martā 200 kvadrātmetru platībā dega pērnā zāle Livānu novada Rožupes pagastā pie tilta pāri Dubnai.

Pēc Valsts zemes dienesta ziņām, no lauksaimniecībā izmantojamās zemes, trešdaļa netiek apstrādāta, kas veicina kūlas ugunsgrēku izplatību. Šai parādībai ir tendence pieaugt.

Sausās zāles degšana nesakoptās ceļmalās un dzelzeļa tuvumā dūmu un miglas dēļ bīstami apdraud ceļu satiksmes dalībniekus.

Kūlas ugunsgrēku dzēšana ir fiziski smaga un pat bīstama ugunsdzēsējiem – nav ūdens un piebraucamo ceļu, ugunsdzēsēji ir spiesti bojāt mašīnas, braucot pāri arumiem un grāvjiem, strādāt garas stundas tiešā uguns tuvumā un stipros dūmos, izmantojot sausos dzēšanas papēmienu (slotas, lupatas). Intensīvas kūlas dedzināšanas periodos VUGD izsaukumu skaits ir krietni lielāks nekā ikdienā, un tas nopietni apdraud ugunsdzēsēju palīdzības savlaicīgu saņemšanu citās nelaimēs.

Saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumiem zemes īpašniekam (valdītājam) ir jāveic ne-

pieciešamie pasākumi, lai viņa īpašumā esošajā teritorijā nenotiktu kūlas dedzināšana. Ja teritorija tomēr degusi, pretendentiem tiks samazināts Eiropas Savienības (ES) mazāk labvēlīgo apvidu maksājums. VUGD šajā jomā sadarbojas ar Lauku atbalsta dienestu, sniedzot tam informāciju par platībām, kur degusi kūla.

VUGD aicina ikvienu palīdzēt mazināt kūlas dedzināšanas neapbruotību. Nededziniet paši un neļaujiet dedzināt citiem! Ievērojiet Ugunsdrošības noteikumus, kas paredz, ka teritoriju sistemātiski jāattīra no degtspējīgiem atkritumiem, bet ap ēkām 10 metrus platu joslu jāattīra no sausās zāles un nenovāktu kultūraugu atliekām. Izskaidrojiet arī bērniem, kādu postu cilvēkiem, viņu īpašumiem un dabai var nodarīt sausajā zālē nosviests aizdegts sērkokciņš vai nenodzēsta cigarete. Esiet uzmanīgi, dedzinot uguns-kurus atpūtā pie dabas – kūlas ugunsgrēki nereti pāriet kūdras slāņos, pamežā un mežā, kur to dzēšana ir ļoti apgrūtināta.

Kūlas un meldru dedzināšanas rezultātā iet bojā tikko modusies dzīvība – augi, kukaiņi, putni, mazie dzīvnieki, samazinās augsnes auglība. Degot pērnajai zālei, saderī ar tajā esošie bīstamie atkritumi un gaisā izdalās cilvēka veselībai īpaši kaitīgas vielas.

Psihologi atzīst, ka kūlas dedzināšanā cilvēki izpauž savu agresivitāti un neapmierinātību ar dzīvi (sociālo, ekonomisko un personas nedrošību u.tml.). Tāpēc padomāsim, vai, šādā veidā izpaužot savu agresiju, mēs spēsim atrisināt savas problēmas. Sodī par kūlas dedzināšanu ir bargi – līdz Ls 500, kā arī arests līdz 15 diennaktīm.

Ja ugunsgrēks tomēr izcēlies – nezau-dējiet laiku un nekavējoties izsaučiet Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu pa tālruni 112 vai 01!

● REKLĀMA

● REKLĀMA

● REKLĀMA

degas
A P Ģ Ē R B I
IZPĀRDOŠANA
-60%

ATLAIDE VISIEM APĢĒRBIEM NO 17.03.07.-31.03.07.

Preiļos, Brīvības ielā 2

Panākumi valsts klavierspēles konkursā

J.Graubiņa Līvānu mūzikas skolas pārstāvji ieguvuši augstu novērtējumu Latvijas mūzikas skolu izglītības programmas «Tautstīpinstrumentu spēle – klavierspēle» audzēkņu valsts konkursa II kārtā, kas notika Daugavpils mūzikas vidusskolā. Kā informēja Līvānu mūzikas skolas direktors Gunārs Luriņš, viņa audzēkņi piedalījās konkursā trijās vecuma grupās, un visi saņēma augstu novērtējumu. Laura Gribonika ieguva pirmo vietu 5. – 6. klašu grupā un visaugstāko punktu skaitu šajā konkursā. 3. – 4. klašu grupā otro vietu izcīnīja Patriks Graznovs. Abi jaunie klavierspēlētāji izvirzīti uz konkursa trešo kārtu, kas notiks Rīgā 30. un 31. martā. Lauras Gribonikas pedagoģe ir Veronika Ivanova, Patriku Graznovu māca skolotāja Rita Semeiko. Konkursa otrajā kārtā piedalījās arī Līva Kraukle, Linda Miļta, Reinis Pakers, Ilze Valaine.

Konkursu vērtēja žūrija, kurā darbojās Daugavpils mūzikas vidusskolas direktors A. Broks, klavieru nodaļas vadītāja E. Bambāne, A. Žilinska Jēkabpils mūzikas skolas klavieru nodaļas vadītāja A. Korņejeva, kā arī vairāki citi mūzikas pedagogi.

● Līvānu mūzikas skolas audzēkņi (no kreisās): Patriks Graznovs, Laura Gribonika, Linda Miļta, Ilze Valaine un Reinis Pakers ar panākumiem skolu pārstāvēja jauno mūziķu konkursā.

IEPAZĪSTINĀM AR ŠĪ GADA PAMATSKOLU ABSOLVENTIEM

Audzinātājas vērtējums – veidojas savdabīgas personības

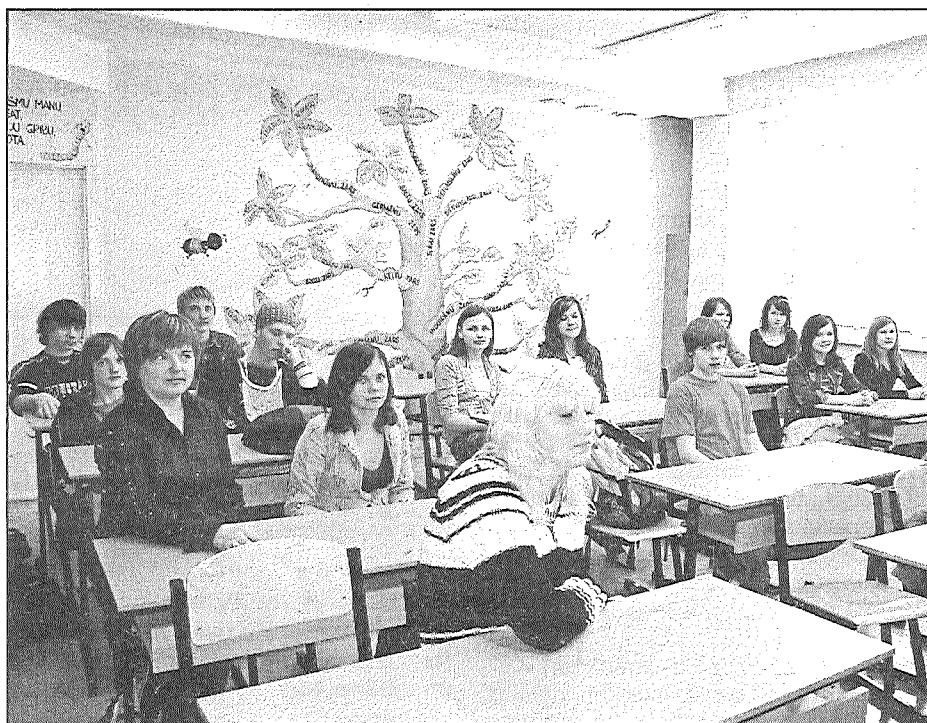
VĀRKAVAS VIDUSSKOLAS 9. KLASĒ: Inga Antipova, Ralfs Ardinskis, Jānis Bartusevičs, Baiba Brakovska, Juris Daņilevičs, Amanda Dzene, Sentis Garkalns, Aija Gavare, Ingrīda Karakone, Atvars Kokiņš, Agita Paukste, Gunta Smoļenska, Sabīne Stivriška.

Pamatskolās devītklasnieki ir uzmanības centrā, skolotāji ar viņiem daļa rūpes par gatavošanos ieskaitēm un eksāmeņiem, jaunāko klašu skolēnu attieksmē pret devītajiem jaušama pat bijība, kā pret tādiem, kuri drīzumā tiks atzīti par pieaugušiem cilvēkiem. Bet vidusskolās devītie šo uzmanību daļa uz pusēm ar otru izlaiduma klasi – ar «divpadsmitajiem». Bez tam kāda daļa no vidusskolu devītklasniekiem nemaz negrasās teikt ardievas skolai, jo arī turpmākos trīs gadus vēlas pavadīt tajā.

Vārkavas vidusskolas šī gada devītklasnieki par sevi atstāj iespaidu kā par moderniem, nedaudz lecīgiem, pašpārliecinātiem un arī ziņojošiem jauniešiem. Klasē ir savi «runas vīri», kuri var izstāstīt par skolas biedriem no visiem aspektiem, ir savi klusētāji, kuri redzēto un dzirdēto vairāk patur pie sevis, tomēr seko līdzi un ir klāt notiekošajā.

Juris Daņilevičs bija ar mieru pastāstīt par galveno – par sekmēm. Viņš ir lepns, ka klasesbiedri mācās labi, un tikai vienam no skolēniem pirmā semestra beigās liecībā bijusi par četrām ballēm zemāka atzīme. Vairāki no viņiem ik gadus piedalās mācību priekšmetu rajona olimpiādēs. Šogad skolu rajona olimpiādēs pārstāvēja Juris Daņilevičs, Ingrīda Karakone un Agita Paukste – bioloģijas, Aija Gavare – vēstures, mājturības un matemātikas, Atvars Kokiņš – vēstures olimpiādēs. Esam apzinīgi, pildām mājas darbus un lielākoties skolā ieradāmies, sagatavojušies stundām, teica Juris. Stundu neapmeklēšana šajā skolā nav «modē», tomēr apgalvot, ka apmeklētas simtprocentīgi visas stundas arī nevarot.

Ari Vārkavas vidusskolā, runājot par eksāmeņiem, kā pirmais, kas rada lielākas bažas, tika nosaukts pārbaudījums vēsturē. Jura teikto daži klases biedri papildināja, nosaucot eksāmenu matemātikā un arī ieskaiti angļu valodā. Kārtojamo pārbaudījumu sarakstā šogad parādījušies arī informātika, tāpēc devītklasnieki vēl lāgā neziņa, kā ar to veiksies. Dators nevienam nav svešs, jaunieši to pārvalda labi, taču vairāk praktiski. Informātikā tiek prasītas arī teorētiskās zināšanas. Vēstures mācību grāmatas ir pārblīvētas ar faktiem, skaitļiem un uzvārdiem, grūti iegaumējama viela, un – vai tiešām dzīvē tik ļoti būs vajadzīgas

● Vārkavas vidusskolas 9. klases skolēni visi kā viens apņēmības pilni mācību gadu beigt ar labām sekmēm, lai tiktu pieļauti pie eksāmenu kārtošanas un lai audzinātājai Silvijai Stankevičai būtu par viņiem prieks. Foto: A. Stepanovs

zināšanas, piemēram, par Anglijā valdošajam partijām 16. gadsimtā? Otra lieta, kas rada uztraukumu saistībā ar vēstures eksāmenu, ir jaunākie notikumi, kas uzziņāmi no laikrakstiem, radio, televīzijas. Valstī notiekošajam raksturīgi strauji, kardinali pavērsieni, kam ne vienmēr var izsekot pat pieaugušie.

Ir skolas un pedagogi, kuri ievēro principu, ka skolēni nevar zināt uz deviņām un desmit ballēm, taču jaunie vārkavieši stāstīja, ka viņu skolotājiem piemīt objektivitāte, un katram ir bijusi iespēja pie šādās atzīmes tikt. Protams, ja vien pats pacienties mācīties.

Vārkavas vidusskolas šī gada devītklasnieki sevi raksturoja arī kā aktīvus sportistus, dejojotājus, dziedātājus. Vairāki no viņiem piedalās deju pulciņos. Juris paralēli mācībām vispārīgglītojošajā skolā absolvējis mūzikas skolu. Lielākā daļa no klases dzied skolas vokālajā ansambli, Baiba, Juris un Agita izveidojuši tercetu. Pateicoties audzēkņu izkoptajam balsim un vēlmei piedalīties pašdarbībā, labus panākumus skola gūst ikgadējā konkursā «Do re mi». Skolēni lepojas ar šiem panākumiem, kas gūti mūzikas skolotāja Romualda Kairāna vadībā. Iepriekšējos gados viņi aktīvi darbojušies arī folkloras kopā «Vālodzīte». Ingrīda un Aija iesaistījušās skolas pašpārvaldē, palīdz organizēt dažādus pasākumus.

Aija un Juris ir arī ļoti sportisti, gūst godalgotas vietas ātrsoļošanas sacensībās. Zēni daudzus vakarus pavada volejbola treniņos skolas sporta zālē. Katrs skolēns atradis kādu lietderīgu nodarbošanos brīvā laika pavadīšanai.

Gadu gaitā izveidojušās tradīcijas, kas klasē veido vienotības un kopības izjūtu. Pie tādām attiecināma arī dzimšanas dienu svinēšana. Te paspējusi iejusties arī meitene, kas šai klasei pievienojās mācību gada sākumā. Tomēr bijušie skolas biedri Tilžā esot tuvāki, jo ar tiem kopā pavadīti trīs gadi.

Jo tuvāk skolas beigšanai, jo kļūvām draudzīgāki, vērtēja Sentis. Viņam patīk, ka pa šiem gadiem skolā notikušas ļoti daudzas izmaiņas. Pēdējā no tām – uzbūvēts ērts un plašs stadions, ko novada jaunieši treniņiem izmanto arī vakaros. Pirms pāris gadiem skola siltināta, līdz nepazīšanai izmainījies ārējais izskats. Telpās kļuvis siltāks. Nopirkti datori, katru gadu no jauna tiek remontētas telpas. Man patīka viss, viņš saka. Attiecības ar pedagogiem bijušas labas, balstītas uz savdabīgu un abpusēju cieņu. Tomēr piedzīvoti gadījumi, kad ar nepaklausību skolotāji izvesti no pacietības, Senta teikto papildināja daži citi klasebiedri. Audzinātāja bijusi iecietīga un pacientusies savus audzināmos izprast

arī šādās situācijās. Devītklasnieki stāstīja, ka draudzīgi kontakti joprojām tiekot uzturēti arī ar bijušiem klasebiedriem, kuri pārgājuši uz citām skolām, jo ģimenes mainījušas dzīvesvietu.

Savu skolu atzinīgi vērtē Ralfs. Viņš lepojas, ka skolai ir pietiekami augsts reitings, un arī pats mācās pietiekami labā līmenī.

Lielākā daļa no šī gada devītklasniekiem no skolas nešķirsies, jo nolēmuši te turpināt mācības, nu jau kā vidusskolēni. Dažas meitenes, piemēram, Inga un Gunta, gan stāstīja, ka vēlas ātrāk kļūt patstāvīgas un mācīties profesionālās skolās. Viņas iecerējušas apgūt pavāres amatu, bet, piemēram, Atvars pagaidām galīgo lēmumu, ko darīs pēc skolas beigšanas, nav vēl pieņēmis.

Devītklasnieki vēlas, lai izlaidums būtu skaists un neaizmirstams. Jau zināms, kas spēlēs izlaiduma ballē, — mūzikas skolotājs. Klase gatavo scenāriju, ko un kā darīs, runās, uzstāsies, sveiks. Ingrīda un Inga pat sava mācību projekta tēmu bija izvēlējušas saistībā ar izlaidumu. Teiksim paldies skolotājiem un vecākiem, atklāja Inga. Meitenes vienojušās, ka svinīgajam notikumam gādās gaišzilas tērpus. Līdz šim skolā bija pieņemts, ka meitenes ģērba baltas blūzītes un tumšus svārciņus. Ieviesta tradīcija, ka izlaiduma balle tiek atklāta ar absolventu vāsi. Tuvākajā laikā to sāks mācīties sporta nodarbībās. Vāsis paredzēts šī priekšmeta programmā. Savīļņojoša būs arī pēdējā zvana diena, kas skolā paredzēta 18. maijā. Pēdējais zvans, eksāmeni, izlaidums, — ar šiem notikumiem būs aizpildīts laiks no maija vidus līdz jūnija vidum. Līdz 18. maijam palikuši vairs nepilni divi mēneši. Tāpēc mācības tagad patiešām pavadot doma par sekmēm un eksāmeņiem.

Ļoti interesanti, jūtams, ka veidojas savdabīgas personības, audzinātāja Silvija Stankeviča raksturoja savas audzināmās klases skolēnus. Jauki sarunu biedri, klase, kas protot mobilizēties darbam un slinkot tad, kad drīkst slinkot. Interesējas par dažādām jomām, ir izpalīdzīgi. Gandrīz vai pozitīvā klase, uzskata skolotāja, kurā, protams, nācies piedzīvot arī pusaudžiem raksturīgus jokus, taču labdabīgus. Skolēni cenšas mācīties atbilstoši savām spējām, paredzams, ka visi tiks pieļauti pie eksāmenu kārtošanas, audzēkņus uzteica skolotāja.

AUDZINĀTĀJAS VĒLĒJUMS: *Vēlu veiksmi un centību. Un palikt tikpat izpalīdzīgiem, ar savstarpēju sapratni, ar spēju mobilizēties, kādi bijāt līdz šim!*

«NOVADNIEKA» JAUNAIS PROJEKTS: TĒVS MŪSDIENU ĢIMENĒ

Tēvs – ģimenes mugurkauls

Stiprais plecs un drošā aizmugure

Bez daudziem citiem ierastiem pavasara priekšvēstnešiem šis gadalaiks Romānu mājās atnāk arī ar sarunām par ledus iešanu Dubnā, par paliem, par zveju. Kopš bērnības dienām «Birtalu» māju saimniekam PĒTERIM ROMĀNAM šī upe ar visiem tās pavasara niķiem un vasaras rāmo tecējumu ir ierasta un tuva. Te, Vārka-vas novada Vanagos, ritējusi līdzšinējā dzīve, te izveidota ģimene, kā mazie vālodzēni šūpuli izšūpoti paša bērni, kas nu jau reizēm itin braši jūtas arī ārpus dzimtās ligzdas. Pēteris kopā ar dzīvesbiedri INĀRU audzina divus dēlus – Edgaru un Jāni, un meitu Līgu. Meitiņa ir ģimenes pirmā atvase, māsas 8. klasē. Pastarītis Jānis ir piektklasnieks, bet Edgars ik rītus ver 7. klases durvis. Visa trijotne māsas Vanagu pamatskolā.

Dvīņi savu māmiņu neatceras

Dzīve pret Pēteri ir bijusi pārāk nežēlīga. Viņam un dvīņubrālītim Jānim bija tikai divi ar pusi gadiņi, kad mamma traģiski gāja bojā. Viņa strādāja fermā. Bija bojātas elektroinstalācijas, un kādu citu darbabiedri ķēra strāvas sitiens. Pētera māte metās palīgā, atrāva cietušo no bojāto vadu skartās vietas. Šī sieviete palika dzīva, bet četru bērnu māmiņu neviens vairs nespēja izglābt. Vecākā māsiņa, brālis un abi dvīņi vienā mirklī bija zaudējuši pašu galveno – atbalstu, drošību, mīļas rokas, glāstus. Bērnu pie sevis paņēma mātes māte, viņa arī uzauzdzināja mazos. Savu mammu Pēteris neatceras. Nedz balsi, nedz smieklus. Nedz to, kādā krāsā bija acis, vai to, kā māmiņa paņēma klēpi. Priekštats par viņu veidojies tikai no dažām retajām fotogrāfijām. Mēs nemēdzām par viņu runāt, viņš skumji saka, tas bija ļoti sāpīgi. Vecmāmiņu mazie bērni sāka dēvēt par mammu.

Tētis palika dzīvot savā mājā. Viņš otrreiz neapprecējās, nemeklēja citu dzīves draudzeni. Mēs tajā laikā neinteresējāmies, — kāpēc, jo pat nevarējām iedomāties, ka viņa mājās būtu kāda sveša sieviete. Nevienu netika atvedis pat uz īsu laiku. Nekad tēvam neesot jautāts, kāpēc? Vai tik ļoti mīlējis savu mirušo sievu, vai viņus saistījis kāds mūža solījums? — savas pārdomas žurnālistiem uztic Pēteris.

Strādāja kopš mazotnes

Par to, ka mamma bija gājusi bojā darba laikā, kolhozs bērniem — bāreņiem maksāja 30 rubļus mēnesī. Plus vecmamma nelielā pensija — ap 28 rubļiem. Tā bija ļoti maza nauda kuplajai ģimenei. Bērniem pašiem nācās pelnīt, — skaldīt un kraut malku citās mājās, iet ganos, lai būtu, par ko nopirkt tajā laikā obligāto skolas formu, apavus. Nebija patikami — lasīt sēnes, ogas, nest pārdot, atceras Pēteris. Kad paaugās, gāja kolhozā siena darbos, papildēja atslēdzniekiem. Turēja vienu gotiņu, jo vairāk nedrīkstēja, nebija arī kārtīgas pļavas. Sienu vāca pa maziem meža klajumiņiem. Rukši gan vienmēr bijuši vairāki. Tomēr visi mājlopu kopšanas darbi lielākoties gulās uz bērnu pleciem, jo vecmamma bija slimīga, varēja tikai izslaukt govī. Tētis strādāja, bet viņam patīcis arī iedzert, tāpēc no viņa puses palīdzības bija maz. To redzēdams, es cieši apņēmos, — kad izaugšu, alkoholi nelietošu nemaz, saka Pēteris. Apņemšanās gan piemirsusies, kad ienācis jauna puīša gados, reizēm glāzīti cilājīs itin braši. Bet pēc apprecēšanās, kad sācis gādāt par ģimeni, tam pielikts punkts. Un tagad nostāja esot tāda, — darba laikā nemaz, viesībās, jubilejās — kādu tostu var arī pacelt.

Pēc Vanagu astoņgadīgās skolas absolvēšanas Pēteris mācījās Ērgļu profesionālā

tehniskajā vidusskolā, ieguva traktorista šoferu specialitāti. Kolhozs bija piešķīris stipendiju, gaidīja atpakaļ darbā. Tagad ir žēl, ka nav mācījies augstskolā, ka toreiz nebija tādu iespēju, jo vajadzēja ātrāk sākt pelnīt.

Vecmamma aizgāja mūžībā, paspējusi sagaidīt un apmīļot Pētera bērnus. Viņš ar ģimeni palika dzīvot vecmamma mājās.

Autiņu mazgāšana nebiedēja

Pēteris pēc dienesta padomju armijā ieskatījās jaunajā Vanagu veikala pārdevējā, un drīz vien Ināra viņam teica «jā» vārdu. Pasaulē nāca Līga, un Pēteris bez aizpriedumiem palīdzēja gan vanot, gan ēdināt no pudelītes, gan nēsāt uz rokām naktis, kad nāca zobiņi, gan mazgāt flaneļa autiņus, jo tajos laikos vienreizējo autiņbiksīšu nebija un par tādām neviens neko nebija pat dzirdējis. Sievai nācās ārstēties slimnīcā, Pēteris ar mazo palika mājās, mazgāja drēbītes, ēdināja bērnu. Viņa varēja justies pilnīgi droša, ka bērns būs labi apkopts. Es no mazām dienām biju pieradināts pats mazgāt savas zeķes un citas drēbes, jo vecmamma veselības stāvokļa dēļ daudzus darbus nevarēja darīt, atceras Pēteris. Pēc tam ģimene papildinājās ar abiem dēliem.

Bērnības sapnis par četriem bērniem, tāpat kā paša ģimenē, palicis nepiepildīts, jo tajā laikā, kad mazie nāca pasaulē, Latvijā valdīja jukas un neziņa, bezdarbs un bailes par rītdienu. To izjuta arī Pēteris un Ināra. Viņš izmēģināja dažādus naudas pelnīšanas veidus, pirka un tirgoja preces, brauca uz Lietuvu un Krieviju — «komercbraucienos».

Tagad Pēteris Romāns strādā SIA «Čiekuriņi» Sutru pagastā, ir darbu vadītājs. Viņa pienākumi saistīti ar tehnoloģisko procesu organizēšanu un darbaspēka izkārtošanu skuju koku zāģētavā. Pēteris vada vairākus desmitus cilvēku, kuri strādā maiņās.

Darba gaitu sākums kokzāģētavā saistīts ar vienkāršākiem pienākumiem kokmateriālu zāģēšanā. Īpašnieks ievēroja centīgo strādnieku, kurš pienākumus veica precīzi, pārzināja iekārtas, bija disciplinēts un uzmanīgs, rīkojoties ar mehānismiem. Tāpēc Pēterim tika piedāvāts kļūt par darbu vadītāju.

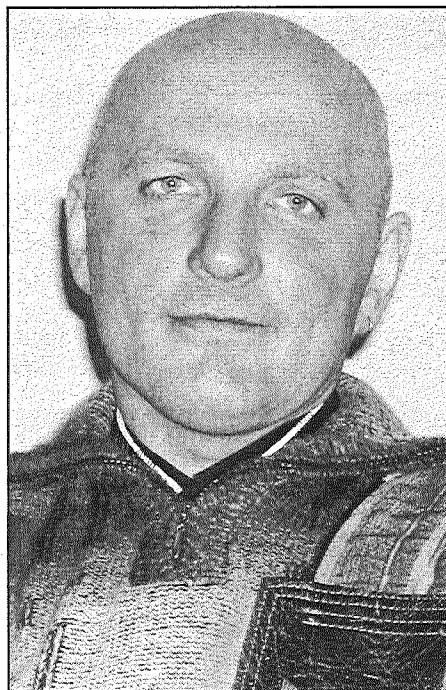
Tagad viņš saviem bērniem mēdz atgādināt, — jūs to nemaz nezināt, kā tas ir, kad, mazam esot, jāpelna nauda, lai būtu, par ko paēst, drēbes nopirkt. Negrib, lai kaut reizi viņiem nāktos staigāt apkārt pa svešām mājām, prasot darbu, kā to ir nācies darīt pašam.

Galvenais, lai izaugtu par kārtīgiem cilvēkiem

Bērni kā jau bērni. Pietiek blēņu un palaidību, bet vērojams, kā pamazām veidojas arī tas labais un prātīgais, kas viņos ieguldīts. Sodi un barga pārmācīšana šajās mājās netiek lietoti, reizēm pacelt balsi gan nākoties. Audzināšanā neder akls aizliegums, vajag izskaidrot, kāpēc tēvs vai māte neļauj darīt to vai šo, saka Pēteris. Bērni tagad ir savādāki, viņš uzskata. Paša bērnībā pēriens bijis liels sods. Tagad bērnu tā nedrīkstot audzināt. Ļauna attieksme pret viņu izraisīto spūtu un vēl lielāku pretestību. Vardarbība rada vardarbību.

● Esam laba ģimene, saka Pēteris Romāns (no kreisās) par saviem mīļajiem: sievu Ināru, meitu Līgu, dēliem Edgaru un Jāni. Kopā ar viņiem Pētera dvīņu brālis Jānis — Edgara krusttēvs. Foto no Romānu ģimenes albuma

● Izgājis rūgtu dzīves skolu, Pēteris Romāns saviem bērniem vēlas dot visu labāko, kas vien ir viņa spēkos. Foto: A.Štepanovs

Tādās reizēs, kad atvase savu pienākumu veikusi pavirši vai pat vispār izvairījies no tā, Pēteris neļauj vaļu dusmīgam vārdu plūdumam. Viņš pacietīgi skaidro, ka jāveido raksturs, ka nedrīkst paļauties slinkumam. Piemēri tam, kas notiek, ja trūkst centības, tiek ņemti no tuvākās un tālākās apkārtnes, norādot uz konkrētiem gadījumiem, re, — pie kā to cilvēku novedusi nemācīšanās, alkohols un nestrādāšana. Arī televīzijā pietiek tādu piemēru, ko ar bērniem pārrunāt, izstāstīt un komentēt. Audzināšanas sarunas notikušas par smēķēšanu. Pēteris šo netikumumu atmetis pēc kāzām. Tagad dēliem mēdz stāstīt, kādu ļaunumu nikotīns nodara, ka pirmā no tā cieš atmiņa. Līdz pamatskolas beigšanai netiek ļauts iet uz diskotēkām un citām ballītēm, izņemot skolas sarīkojumus. Bērni pret to neceļ iebildumus.

Pēteris apmierināts ar Līgas sekmēm. Dēli varētu vairāk pacensties, viņš saka, tomēr ar nesekmību problēmu neesot. Mājas darbus viņam neizdodas pārbaudīt, jo no darba pārrodas pārāk vēlu. Ja ar «večiem» darbā pa dienu esmu «izkarojies», tad mājās gribas atpūties, saka Pēteris. Tomēr, ja bērniem ar viņu kas pārrunājams, noteikti uzklausa. Arī tajos gadījumos, kad Inārai kādas raizes par puiku dienā padarītajām blēņām. Viņiem pieņemts šādās reizēs vispirms izrunāties savā starpā un ieturēt vienotas prasības. Pēteris iespēju robežās cenšas apmeklēt pasākumus, kas notiek bērnu skolās. Prieks

un lepnums, kad uz skatuves pie klavierēm sēžas Līga. Meitene mācās Līvānu mūzikas skolā, un tētis mēģina nepalast garām bērnu koncertus. Arī mājās meitai nopirkta klavieres.

Pēteris vienmēr atceras, kā klājās bērnībā, cik grūti bija nopelnīt jaunam skolai uzvalciņam. Viņš nevēlas, lai to jēkad nāktos piedzīvot viņa bērniem. Lai nāktos skaitīt kapeiciņas, lai ap sirdi būtu rūgtums, redzot, kā skolas biedrs čaukstina šokolādes papīriņus, kamēr pašam mutē lēta ledene. Nopelnot labi, un tāpēc nauda bērnu apģērba iegādei nekad netiekot skaitīta.

Bērni jāpalaiz uz skolu tādās drēbēs, lai citi par viņiem nesmiets, saka tētis, un lai viņiem nenāktos par to pārdzīvot. Tāpēc šajā ģimenē nav arī pieņemts likt bērniem strādāt par samaksu. Viņiem ir pienākums cītīgi mācīties un padarīt atbilstoši saviem spēkiem uzliktos darbiņus. Vasarā jāravē, jāpalīdz sakopt kūti, jāienes malca istabās, jāiekurina jotulkrāsnīņa un plīts, reizēm jānomazgā mašina. Līgas pārzina istabu tīrību, trauku mazgāšanu. Ināra strādā par pastnieci, un arī viņas darba gaitas beidzas vēlu, tāpēc labi, ja sagaida silta istaba. un arī rukši nekviēc izsalkumā. Paklau ba tiek atalgota laika gaitā. Bērniem ir nopirkti mobilie telefoni, šoziem mājās parādījās dators. Agrāk vai vēlāk, bet bērniem tiek nopirkts viss, par ko viņi ir ilgi sapņojuši.

Tētis dalās ar bērniem savās zināšanās, piemēram, pamāca dēliem, kā veicami galdniecības darbi, dod padomu, kā izgatavojama viena vai otra lieta amatu mācības stundām. Jaunākais — Jānis — ik rītu ceļas jo agri, lai dienas gaitās dotos reizē ar tēti. Viņam patīk sēsties pie stūres, ko tēvs uz lauku ceļa arī atļauj, un tā abi brauc — tētis uz darbu, dēls uz skolu. Romānu ģimenei bez ienākumiem no algota darba vēl ir samērā plaša piemājas saimniecība ar divpadsmit liellopiem un cūku bariņu. Pērn uzbūvēta jauna kūts, šogad plānotā ūdensvada ierīkošana, tiek domāts par transportiera uzstādīšanu un par citu darbu mehānizēšanu. Dēli palīdz visos darbos, bet kopumā apgūst saimniecības organizēšanu, pirmās iemaņas celtniecībā, lopkopībā, traktora vadīšanā. Māju apkārtnē kādreiz bija vieni krūmi, Pēteris ar savu brāli Jāni gadiem ilgi ar tiem cīnījies, cēlušies no zemes ārā ar visām saknēm. Tagad iekopta zaļoksna bērzu birzs, izveidota skaista ainava, un mājas ar lepnumu nes savu nosaukumu «Birtalas».

Bērni dzīvojot satīcīgi, kļūdas sanākot reti. Tētis ar puikām kopīgas vaļasprieks — maksšķerēšana. Jānim gan interese ātri zūd, reizēm maksšķere mirkstot ūdenī viena pati, kamēr pats skraida pa krastmalu, gaidot, kad šī nodarbe apņiks tētim. Ģimenes skaistākie un gaidītākie svētki ir ziemas saulgieži un Ligo, kad gaviļnieku godā ir Līga un Jānis. Tētis un mamma jūtas aizkustināti un priecīgi, kad saņem bērnu gatavotas vai par sakrāto naudiņu nopirkta dāvanīņas. Domāju, ka mēs esam laba ģimene, saka Pēteris.

Uz jautājumu, kādus savus bērnus Pēteris vēlas redzēt pēc gadiem, viņš atbild: «Vēlos, lai izaug par kārtīgiem cilvēkiem — strādīgi, godīgi, uzticīgi, ar pienākuma apziņu.» Aizmetņi šim īpašībām jau pamazām esot redzami.

Tēva loma ģimenē ir liela un nozīmīga, saka Pēteris. Īpaši, ja aug zēni. Pēteris viņiem mācot būs patstāvīgiem, prast sevi aizstāvēt, taču nedarīt pāri par sevi mazākiem un vārgākiem, izsmiet viņus. Tēvs ir kā mugurkauls, lai mugura veidotos taisna. Katrreiz, kad bērni interesējas par mānām gaitām, pārdzīvo, ja nācies darbā aizkavēties vai gadījies saslīgt, es sajūtu to, ka esmu viņiem nozīmīgs un vajadzīgs, saka Pēteris.

L.Rancāne

Pie latgaliešiem Sibīrijā

Turpinājums. Sākums «Novadnieka» 6. un 13. marta numuros.

Dzimtene sauca atpakaļ

Tagad mūsējie brauc uz Īriju, brauc uz Angliju, strādā svešu saimnieku laukos. Iespējams, ka tas ir pat skumjāk un sāpīgāk nekā toreiz, kad latgalieši devās nezināmā tūlumā, bet ar pārliecību, ka ars un plāus savus tīrumus. Pašlaik mēs domājam, kā rīkoties, kā savējos sasaukt mājās. Nezinu, vai pratīsim rast istos vādus...

Aigars Bernāns stāsta, ka no Sibīrijas latgaliešiem dzirdējis atmiņas par pagājušā gadsimta trīsdesmitajiem gadiem. Toreiz Latvijas valsts vēlējies aizbraucēt sagaidīt atpakaļ. Krasnojarskas novadā latgaliešu kompakti apdzīvotajos ciemos tādās aģitācijas nolūkos ieradās Latvijas vēstnieks. Daudzi viņam aicinājumam prieku atsaukušies, tikusi pat nauda un krāta nauda atpakaļceļam. Taču šī vizīte bijusi vienīgā, vēstnieks vai citi vēstniecības darbinieki Sibīrijā vairs nav atgriezušies. Acimredzot, Staļina varai tādi *buntavņiki* nav bijuši vajadzīgi un viņiem iespēja tikties ar tautiešiem turpmāk liegta.

«Vai mēs esam Latvijai vajadzīgi?»

Varbūt latgalieši tagad vēlētos atgriezties tēvu un vectēvu dzimtenē? Šis jautājums var likties aktuāls un būtisks mums, bet ne viņiem, saka priesteris. — Man šķiet, tur valda nolemības sajūta. Lielākā daļa no lauku ciematu cilvēkiem, pārsvarā pensionāriem, ar kuriem tikos, dzīvē neko labu neredzējuši, bet viņos nav arī mazākās vēlēšanās ko mainīt. Bez tam viņi apzinās, ka Krievija, konkrēti Krasnojarskas novads, ir viņu dzimtene. Tur dzimušas un mūžu aizvadījušas jau vairākas paaudzes. Kāpēc tagad kaut kur braukt? Nē, viņi to nevēlas. Un vēl, no turienes mutēm vairākkārt izskanēja, manuprāt, provokatīvs jautājums — vai mēs Latvijai esam vajadzīgi?.. Es biju godīgs savā pārliecībā un teicu, ka droši vien neesat vajadzīgi.

Aigars stāsta, ka atpakaļceļā uz Latviju brauciena dalībnieki iegriezušies Latvijas vēstniecībā Maskavā un runājuši ar diplomātiem par tautiešu repatriēšanās iespējām. Tas pagaidām ir visai maz pētīts jautājums. Ņemot vērā to sajūtu, ka Latvijas valstij brīžiem, šķiet, pat pašas cilvēki nav vajadzīgi, vai kāds vispār vēlas domāt par kaut kādiem tur sibīriešiem.

Krasnojarskas latviešu biedrības vadītāja stāstījusi, ka pirms pāris gadiem pat rakstījusi vēstuli uz Balviem, no kurienes nākuši viņas senči, ar nodomu pārcelties uz dzīvi Latvijā. Bet — viņai palīdzība atteikta, jo te piedāvāts tikai sociālais dzīvoklis. Ņemot vērā to, ka pensija sievietei ir maza un nekādi citi ienākumi nav paredzami, iztikšana būtu bēdīga.

Bet kā tad ar jauniešiem, kas ir jau ceturta latgaliešu paaudze

● Ziemas skolas laikā ar ekspedīcijas dalībniekiem no Latvijas vienmēr kopā bija māsa Tatjana Ūgaine.

Sibīrijā? Jā, daļa no viņiem vēlētos atbraukt uz senču dzimteni. Tomēr tas visdrīzāk nebūtu uz palikšanu, jo materiālā ziņā Krasnojarskas novadā iztikti ir vienkāršāk nekā šeit. Ko lai pie mums iesāk ar 28 latu lielu pensiju, ko saņem lielākā daļa lauku iedzīvotāju? Izņemot komunālos maksājumus, elektrības un gāzes izmaksas, kas tur, protams, ir krietni zemākas, pārtikas produktu un citu preču cenas praktiski ir tāda pašā līmenī kā Latvijā. Tieši tāpēc sibīrieši labāk izvēlas dzīvot nostalgiskās atmiņās *par zemi, kur obuļi aug*, nekā doties nezināmā.

— Ekspedīcijas laikā lasījām lekcijas, daudz stāstījām par dzīvi tagadējā Latgalē, par ekonomisko, politisko situāciju. Man radās viedoklis, ka tas bija tāpat, kā mēs, piemēram, klausītos par kādu eksotisku un tālu zemi, — saka Aigars. — Bijām aizveduši uzskates materiālus par Aglonas baziliku, par svētvieta, par Romas pāvesta vizīti un par tradicionālajiem 15. augusta svētkiem. Cilvēki skatījās, priecājās, bet ne vairāk, jo viņiem ir citas, daudz aktuālākas problēmas. Sprukuļu Jānim prasīju, vai tad uz Latviju nebrauks. Viņš teica, vēl ne, vispirms darbi jāpadara, māja jābūvē. No šī kungura arī mēs dabūjām brāzienu: «Kas jūs par latgaliešiem, ja ļaujiet pasē rakstīt, ka esat latvieši?».

Nav jau tā, ka Latvija visiem ir galīgi nezināma un sveša. Katrs otrs pusmūža un vecāka gadagājuma latgalietis padomju laikos vismaz reizi te jau bijis, apmeklēja pārsvarā Jūrmala un tās sanatorijas. Visi ir sajūsmā par Rīgu, par pilsētas sakoptību.

Ekspedīciju pamanija

Ekspedīcijas laikā rīkotās ziemas skolas nodarbības aptvēra dažādu vecumu cilvēkus — no maziem bērniem un jauniešiem līdz sirmgalviem. Junioru grupā tika iesaistīti skolēni, Ačinskā pedagogiskās koledžas studenti. Pie tam ne jau visiem interesentiem ir latgaliskās saknes. Senioru grupā lielākā daļa dalībnieku lieliski runāja latgaliski, stāsta A. Bernāns. Tā kā viņi dzimuši jau pēc 1937. gada, kad latgaliešu skolu Sibīrijā vairs nebija, praktiski neviens

● Ciemiņi no Latvijas bija gaidīti viesi daudzu latgaliešu pulcēšanās vietās. Pie tējas galdā tad parasti risinājās ilgas sarunas. Galdā tika likts cienasts arī no tālās dzimtenes — *veisteknis*.

no viņiem latgaliski lasīt neprot. Ir tikai reti izņēmumi, piemēram, kāda sieviete gada laikā pēc iepriekšējās ekspedīcijas iztulkojusi krievu valodā vairākus latgaliešu autoru stāstus.

Vietējo aktivistu spēkiem izdota dziesmu tekstu grāmata. Kopā ar dažādiem audioierakstiem un no Latvijas aizvesto literatūru šie materiāli veido nelielu ceļojošo bibliotēku, kas pēc vajadzības dodas pie saviem lasītājiem arī uz attālākajiem ciemiem.

Pret latgaliešu vēlmēm saglabāt savu identitāti un tautiskumu vietējā vara izturas ar sapratni. Nesen Ačinskā nodibināta latgaliešu biedrība, tās reģistrēšanai un darbībai nekādi šķēršļi netiek likti. Kā zināms, vietējā sabiedrībā istenu sibīriešu nemaz nav daudz, tā veidojusies no daudzu tautu sajaukuma, tāpēc ir jūtama tolerance pret katras tautības vēlmēm.

Mūs Sibīrijā pamanija, atzīst A. Bernāns. Apsveikt ekspedīcijas dalībniekus bija atbraukuši Krasnojarskas latviešu biedrības pārstāvji, vietējā Ačinskā ebreju biedrība. Ar partijas «Jedinaja Rossija» (Vienotā Krievija) finansiālu atbalstu martā tur notiek Sibīrijā dzīvojošo mazākumtautību mūzikas festivāls. Aigars Bernāns pastāstīja, ka, piemēram, Biču sādžā ekspedīcijas dalībnieki bērniem un jauniešiem palīdzējuši sagatavoties šim pasākumam, mācījuši latgaliešu dziesmas, rotaļas un dejas. Par atbalstošās partijas līdzekļiem jau sašūti jauni tērpi pašdarbnieku kolektīviem.

Protams, daudz kas turienes, īpaši, studējošajiem jauniešiem, par mūsu dzīvi liekas neparasts, piemēram, studentu pašpārvalde Latvijas augstskolās. Krievijā tādas lietas pagaidām nav populāras, jo skolās sistēma ir samērā autoritatīva.

Gados jaunākajiem ziemas skolas nodarbību apmeklētājiem interesēja gan teorētiskās lekcijas, gan nodarbības brīvākā gaisotnē, kad tika mācītas rotaļas, dejas, dziesmas. Vecākie ļaudis bieži vien nāca, lai aprunātos un paka-

● Katoļu draudzes Sibīrijā turas uz latgaliešiem. Viņu garīgo apkalpošanu veic arī klaritīnu mūks tēvs Toms (no kreisās), kurš kopā ar Pieniņas Romas katoļu draudzes priesteri Aigaru Bernānu ekspedīcijas laikā iegriezās daudzās sētās.

● Pensionāre Emīlija Puks (no kreisās) simts kilometru plašā apkārtnē ir vienīgā latgaliete, kura vēl lieliski atceras un dzied psalmus.

vētos atmiņās.

Par ekspedīciju un gaidāmo ziemas skolu cilvēki bija informēti jau iepriekš no vietējā televīzijā redzētajām reklamām un sīžetiem. Tomēr ne visi to uztvēra kā sev saistošu un vajadzīgu nodarbi. Acimredzot, pie vainas ir rāmā latgaliskā mentalitāte, jo mums gluži labi tik rāmi sēdēt savā sētā.

— Mēneša laikā, ko Sibīrijā

pavadījām, noteikti bijām vietējā sabiedrībā pamanīti un atpazīti, — tā Aigars Bernāns. — Pat braucot taksometrā un uzsākot sarunu ar autovadītāju, pirmais, ko dzirdējam, bija jautājums — jūs no Baltijas? Šoferitis nekavējoties palepojās, ka arī viņa sieva esot latgaliete.

Sagatavoja L. Kirillova
Nobeigums sekos.

10. LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Bargāki naudas sodi par satiksmes noteikumu pārkāpumiem

9. martā stājās spēkā grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (APK), kas paredz vēl bargākus sodus par «populārākajiem» un bīstamākajiem pārkāpumiem — braukšanas ātruma pārkāpšanu, nepiesprādzēšanos un ķiveres nelietošanu moto braucējiem, kā arī mazaisargātajiem ceļu satiksmes dalībniekiem par viņu izdarītajiem pārkāpumiem.

Pirms divarpus gadiem CSDD ieviesta pārkāpumu uzskaites punktu sistēma, kas savulaik arī tika uzskatīta par visai bargu, palīdzējusi ne tikai apzināt biežākos satiksmes noteikumu pārkāpumu veidus, bet arī labāk izprast bīstamības pakāpi, ko šie pārkāpumi sevī ietver.

Braukšanas ātruma pārsniegšana

Ievērojama braukšanas ātruma pārsniegšana nereti ir viens no avāriju iemesliem, turklāt Latvijā šis satiksmes noteikumu pārkāpums ir ļoti aktuāls (skat. tabulu).

Ātrums km/h	Sods vieglajiem transportlīdzekļiem ārpus apdzīvotās vietas	Sods vieglajiem transportlīdzekļiem apdzīvotās vietas	Sods kravas transportlīdzekļiem ārpus apdzīvotās vietas	Sods kravas transportlīdzekļiem apdzīvotās vietas
līdz 20	Bridinājums	Bridinājums vai Ls 5	Bridinājums vai Ls 10	Ls 20 vai Ls 10
21 - 30	Bridinājums vai Ls 20	Ls 30	Ls 30	Ls 40
31 - 40	Ls 40	Ls 60	Ls 60	Ls 80-100
41 - 50	Ls 60	Ls 80-100	Ls 80-100	Ls 100-150
51 - 60	Ls 80-100	Ls 100-150 Tiesību zaudēšana (3 mēn.)	Ls 100-200 Tiesību zaudēšana (6 mēn.) D kategorija Ls 150-200 Tiesību zaudēšana (6 mēn. un 12 mēn.)	Ls 200-300 Tiesību zaudēšana (6 mēn.) D kategorija Ls 200-300 Tiesību zaudēšana (6 mēn. un 12 mēn.)
vairāk par 60	Ls 150-300 Tiesību zaudēšana (3-6 mēn.)	Ls 250-400 Tiesību zaudēšana (3-6 mēn.)	Ls 300-400 Tiesību zaudēšana (6-12 mēn.) D kategorija Ls 300-400 Tiesību zaudēšana (6-12 mēn.) un 24 mēn.	Ls 400-500 Tiesību zaudēšana (6-12 mēn.) D kategorija Ls 400-500 Tiesību zaudēšana (6-12 mēn.) un 24 mēn.

Nepiesprādzēšanās ar drošības jostu

Nepiesprādzēšanās ar drošības jostu ir viens no galvenajiem iemesliem letāliem satiksmes negadījumiem. Lai gan sociālās kampaņas un mediju uzturētā diskusija par piesprādzēšanās nozīmi pozitīvi iespaidojusi sabiedrības kopējo viedokli, tomēr vēl joprojām ir cilvēki, kuri turpina transportlīdzekļos nepiesprādzēties.

Transportlīdzekļu vadītājiem naudas sods par šo pārkāpumu dubultots no 10 latiem uz 20.

Braukšana ar motociklu bez aizsprādzētas ķiveres

Analoģiski kā par braukšanu, nelietojot drošības jostas, naudas sodi tiks piemēroti arī motociklu vadītājiem un pasažieriem, kuri brauks bez aizsprādzētas ķiveres. Motociklistu letālo un smago ne-

gadījumu analīze liecina, ka daudzi braucēji bez vai arī ar neaizsprādzētām ķiverēm, kas sadurmes brīdī ir vienlīdz bīstami.

Motociklu vadītājiem naudas sods par šo pārkāpumu dubultots no 10 uz 20 latiem.

Braukšana reibumā

Braukšana reibumā ar velosipēdu, mopēdu īpaši izplatīta Latvijas lauku rajonos. Līdz šim sods par braukšanu reibumā ar šiem transportlīdzekļiem bija paredzēts, ja braucēja asinis konstatēta viena promile alkohola. Turpmāk sods 20 latu apmērā tiks piemērots jau no 0,5 promilēm.

Pārkāpumi, ko izdara gājēji

Naudas sodi palielināti arī par gājēju izdarītajiem satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Turpmāk par gājēju izdarītajiem pār-

kāpumiem piemēros sodu no 5-20 latiem (līdz šim – 2-5).

Pasažieru skaits pārsniedz registrācijas apliecībā noteikto

Par lielāku pasažieru skaita pārvadāšanu, nekā norādīts transportlīdzekļa registrācijas apliecībā, paredzēts sods 30 latu apmērā (līdz šim – 10 latu).

Tonētie stikli

Tāpat ievērojami palielināti sodi par braukšanu transportlīdzekļos ar tonētiem priekšējiem stikliem. Līdz šim auto īpašnieki nereti limplēves no stikliem noņēma, veicot tehnisko apskati, bet, neuztraucoties par salīdzinoši nelielo iespējamo sodu, pēc apskates tās no jauna uzliemēja. Izmaiņas APK paredz, ka sods par šo pārkāpumu būs – 60 latu apmērā.

Spēkā stājušies sezonālie ierobežojumi uz valsts autoceļiem

14. martā spēkā stājās transportlīdzekļu maksimālās masas sezonālie ierobežojumi. Šī iemesla dēļ 15. martā Satiksmes ministrijas parlamentārais sekretārs Vitālijs Aizbalts, Iekšlietu ministrijas parlamentārais sekretārs Dainis Turlais, VAS «Latvijas Valsts ceļi» Uzturēšanas pārvaldes direktors Aldis Lācis un Valsts Policijas Kārtības policijas priekšnieks Aldis Jirgens vienojās, ka vietās, kur uzstādīs ceļa zīmes par transportlīdzekļu maksimālās

masas sezonālajiem ierobežojumiem, tiks organizēta arī pastiprināta policijas kontrole.

Ja šos ierobežojumus neievēros, tad ceļi kļūs neizbraucami un to segums tiks nelabojami sabojāts. Parlamentārais sekretārs V. Aizbalts uzskata, ka stingri jāraugās, lai satiksmes dalībnieki šos ierobežojumus ievērotu, un tie, kas pārkāps ierobežojumus, tiks sodīti.

Latvijā transportlīdzekļu maksimālās masas sezonālie ierobežojumi

katru gadu tiek noteikti apmēram 12 000 km valsts autoceļu visā valsts teritorijā, aprīkojot tos ar ceļa zīmēm nr. 306 (Kravas automobiļiem braukt aizliegts), nr. 312 (Masas ierobežojums) un nr. 313 (Ass slodzes ierobežojums). Šāda prakse ir visās valstīs, kurās ir Latvijai līdzīgi klimatiskie un ģeoloģiskie apstākļi, tai skaitā Zviedrijā, Somijā, Igaunijā, Lietuvā un Krievijā.

Ierobežojumi ilgs apmēram līdz maija sākumam.

POLICIJAS ZIŅAS

Laika posmā no 10. līdz 18. martam Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā reģistrēti 33 dažādi iesniegumi. Vairākos gadījumos par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem policija uzsāka kriminālprocesus.

Nedēļas laikā rajonā notikuši trīs ceļu satiksmes negadījumi, reģistrētas septiņas huligāniskas darbības, trīs zādzības, pieci gadījumi, kad tiši bojāta sveša manta, bijis viens dokumentu nozaudēšanas gadījums, izdarīta viena zādzība no transportlīdzekļa, reģistrēti divi sabiedriskā miera traucēšanas gadījumi, bet viens autovadītājs pieķerts pie transportlīdzekļa stūres alkohola reibumā.

Piedraudēja ar pneimatisko pistoli

10. martā policijas pārvaldes dežūrdalā saņemts iesniegums par to, ka Līvānos kāds 1952. gadā dzimis vīrietis savstarpēja strīda laikā draudēja ar pneimatisko pistoli. Policija par notikušo uzsākusi kriminālprocesu.

Jaunietis brauca reibumā un bez tiesībām

11. martā ceļā Līvāni – Preiļi 16. kilometrā policija apturēja automašīnu VW Passat, kuru vadīja 1988. gadā dzimis jaunietis. Tika konstatēts, ka puisis vadījis auto alkohola reibumā, pie tam

viņam nav noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadītāja tiesību.

Apzagta Jaunsilavas pamatskolas datorklase

Policijā saņemts iesniegums no Līvānu novada Turku pagasta Jaunsilavas pamatskolas. Tur 13. martā konstatēts, ka no skolas datorklases pazudis sistēmbloks un monitors. Par zādzības izdarīšanu uzsākts kriminālprocess. Notiek izmeklēšana.

Uzsākts kriminālprocess

16. martā Preiļos pie veikala «Arka» par tišu vieglu miesas bojājumu nodarīšanu kādai personai uzsākts kriminālprocess 1945. gadā dzimušam vīrietim.

Atrasta mirusi

17. martā Līvānos, Sporta ielā atrasta mirusi 1979. gadā dzimusi sieviete. Uzsākts kriminālprocess. Mirušās sievietes līķis nosūtīts uz tiesu medicīnisko ekspertīzi.

Apzagta automašīna

17. martā policijā saņemts iesniegums par to, ka Līvānos, Zilajā ielā, mājas pagalmā zagļi izstūši tur atstātās automašīnas Chrysler Grand Voyager labās puses priekšējo stiklu un paņēmuši plaukstas datoru. Uzsākts kriminālprocess, notiek izmeklēšana.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Tiši bojāja mantu un zaga

Tiesa izskatījusi 1976. gadā dzimušā Preiļu iedzīvotāja Aivara Kursiņa krimināllietu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185. panta 1. daļas un 175. panta 3. daļas.

Aivars Kursiņš izdarīja svešas mantas tišu bojāšanu, svešas mantas slepenu nolaupišanu, iekļūstot telpā.

Izskatot krimināllietu, tiesa konstatēja, ka 2006. gada 12. novembrī ap pulksten 23.00, būdams alkohola reibumā, ar tišu nodomu sabojāt svešu mantu Aivars Kursiņš Preiļos, Rēzeknes ielā 36 ar turpat atrastu tukšu stikla pudeli izdauzīja loga stiklu SIA «Santa 98» veikalā. Tādā veidā viņš veikala īpašniekiem nodarīja materiālos zaudējumus 50 latu apmērā.

Tajā pašā naktī, turpinādams savu noziedzīgo darbību, vīrietis ar elkoni izsita loga stiklu SIA «Brivars» veikalā, kas atrodas Preiļos, Rēzeknes ielā 18. Nodarīts materiālais zaudējums piecu latu apmērā.

Taču ar to A.Kursiņa «pastaiga» nebeidzās. Celnieku ielā 2, kur atrodas SIA «Pie Torņa» veikals «Kārums», viņš izsita stiklus septiņiem logiem un sabojāja signalizāciju. Īpašniekiem nodarīts materiālais zaudējums 100 latu apmērā. Sekoja turpinājums — veikalā «Apavi», kas atrodas Brīvības ielā 8, ar elkoni izsits loga stikls. SIA «Cirkons» nodarīts materiālais zaudējums 152 latu apmērā.

Acimredzot, šādas «izklaides» jaunajam vīrietim bija iepatikušas,

jo naktī uz 13. novembri tās turpinājās ar jaunu sparū. Būdams alkohola reibumā, zādzības nolūkā izsīt loga stiklu, Kursiņš ielī jau minētā SIA «Cirkons» veikalā «Apavi» un nolaupija 12 pārus sieviešu apavu par 304,50 latiem, deviņus pārus sieviešu zeķu un zeķbikšu par 16,50 latiem, kā arī manekena kājas (divus gabalus) par 20 latiem. Kopumā materiālais zaudējums veikala īpašniekam sasniedza 341 latu, bet divu naktšu «izklaides» izmaksāja 648 latus. Šie zaudējumi cietušajiem tika pilnībā atlīdzināti.

Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa nosprieda Aivaru Kursiņi atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185. panta 1. daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, kā arī atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta 3. daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un sešiem mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta 1. daļu kā galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz diviem gadiem bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu sodu noteikt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz diviem gadiem un uzliktot sekojošus pienākumus — periodiski reģistrēties Valsts probācijas dienestā un piedalīties tā pasākumos.

Sagatavots pēc Preiļu rajona tiesas materiāliem

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

INSERVISS GROUP

InservissCredit

VIENOJAMIES!

Jums būs zemākā naudas kredīta % likme!

Kredīta termiņš līdz 6 gadiem.
Summa neierobežota.

Pie mums LĒTĀKĀ NAUDA!

Preiļi, Brīvības 2, tālr. 53 81125

Pārdod

Sākums 11. lappusē.

VAZ 21033 (TA līdz 10.2007.) vai maina (var ar piemaksu). T.22431908;

VAZ 21213 NIVA (1,7, 1998.g. izl., balta, TA, piekabes āķis, ziemas riepas, mūzika, paklājs). T.29136427;

VOLVO - 460 (1990.g. izl., gāze - benzīns, nav radiatora). T.29467185;

VOLVO - 760 (1983.g. izl., labā stāvoklī, automātiskā ātrumkārbā, pelēka, stūres hidropastiprinātājs, automātiskais stiklu pacēlājs, cinkota, ādas salons). T.28773546;

VOLVO 340 (1,7, 1986.g. izl., ar defektu) vai rezerves daļām. T.4625108;

VW GOLF (1,8, 1990.g. izl., ĀK - automāts, teicamā stāvoklī, riepas M+S, stereo, 4 durvis, 1100 EUR). T.29390137, 26444910;

VW GOLF 2 (3 durvis, 1,8 benzīns, jauna TA, 1988.g. izl., teicamā stāvoklī). T.4621471, 28731145;

VW GOLF 3 (1992.g. izl., 1,9 D, 5 durvis, tumši zila). T.28662690;

VW JETTA (1981.g. izl., 1,3 DOCH, 4 durvju, slapjā asfalta krāsā, teicamā stāvoklī, 1000 EUR). T.28200142, 25949673;

VW JETTA (1985.g. izl., benzīns - gāze, rezerves daļām, Ls 100). T.29137614;

VW PASSAT (1988.g. izl., 1,8 mono, TA, sarkana, sedans). T.26169306;

VW PASSAT (1989.g. izl., 1,8, 5 pakāpju ĀK, centrālā atslēga, signalizācija, pretaiždzīšanas sistēma, TA, labā stāvoklī). T.26115954;

VW PASSAT (1990.g. izl., 1,8i, automātiskā ĀK, lietie disk, lūka, spoilers, Ls 770) vai maina. T.28612127;

VW PASSAT (1998.g. izl., 1,8 I, 20 v, sedans, el. pakete) vai maina. T.29275858;

VW PASSAT (2,0i, 1995.g. izl., universāls, elektropakete, piekabes āķis, klimatkontrolle, stereo, tikko no Vācijas, 3200 EUR, līzings) vai maina. T.29390137, 26444910;

VW PASSAT VARIANT (1,9, dīzelis, TA līdz 11.2007., M+S, centrālā atslēga, signalizācija, Ls 1175). T.28644088;

VW PASSAT VARIANT (1995.g. izl., 1,9 TDi, 2900 EUR), VW PASSAT VARIANT (1989.g. izl.), OPEL ASTRA rezerves daļas. T.29130732, 29452413;

VW PASSAT VARIANT B 5 (1998.g. izl., 1,6, sudraba metāliskā krāsā, el. lūka, spoguļi, stikli, centrālā atslēga, signalizācija, no Vācijas, lēti). T.29531865;

arklu (2-korpusu), ecēšas (lielas, metāla). T.29384086;

arklu (4-korpusu, Ls 1500), kultivatoru (4,0 m, ar C-veida zobiem, Ls 280). T.26227297, 4631251;

disku komplektu (dekoratīvo, R15, BMW, rūpniecības ražojuma). T.28343865;

diskus (lietos, «zvaigzne», ar vasaras riepām R15, 4x100). T.26114458;

diskus (zemes, MTZ), 5-rīndu vagotāju. T.26265705;

diskus R 15 (BMW). T.26179768;

ģeneratoru, starteri, amortizatorus, hidrosliedi, durvis, aizmugures pārsegu u.c. rezerves daļas. T.26489756;

JAWA 350 (var blakusvāģi), DŅEPR un rezerves daļas. T.26112781;

kasti (militārās automašīnas, slēgtu kravas kasti uz MAZ bāzes, ir krāsns). T.4639348;

motociklu HONDA CBR 900 RR (1999.g. izl., 16000 km). T.29448547 (proxy1@one.lv);

PE-08 eļļas daļiņā, sūkņu reduktora zobratu; FORD un ZAZ 13" riteņu diskus, E-302 hederā atspere, regulētājplāksnes, SK-5 variatoru, kontrapiedziņu. T. 26165647 vai 4635721 (pēc 17);

plaujmašīnu (traktora, KS - 21, Ls 250). T.29247297;

presē (siena ruļļu, «JOHN DEERE - 410»). T.29588896;

pretsvarus (torņa celtnā). T.28694415;

radiatorus (jebkādas markas a/m). T. 4621111;

rezerves daļas (GAZ 24, pakalējos spārnus, priekšējās durvis, radiatoru, riepas ar diskām, četras). T.4624707;

rezerves daļas (GAZ 52, izņemot ritošo daļu, kravas kasti, rāmi). T.28104824;

rezerves daļas (MERCEDES BENZ 2 I benzīna motoru, automātisko ĀK, tilta reduktoru). T.29173385;

rezerves daļas (MOSKVIČ 412, 2140, jaunas un lietotas, tai skaitā skārdu, liela izvēle). T.4625240;

rezerves daļas (RENAULT 5, 1985.g. izl.; MAZDA 626, 1983.g. izl.; FORD SIERRA, 1983.g. izl.; VAZ 2101 - 06). T.28612127;

rezerves daļas (VW PASSAT VARIANT, 1988. - 1993.g. izl.). T.26602229;

Riebiņu novada dome 05.04.2007. plkst. 10.00 Saules ielā 8, Riebiņos, Riebiņu novada domē, 103. kab. rīko šādu CIRSMU IZSOLES:

- 1) «Sūnas» ar kadastra numuru 76620060084 (kvartāla nr. 1, cirsma nr. 1, nogabala nr. 12, galvenā cirte – kailcirte) 0,9 ha platībā;
- 2) «Sūnas» ar kadastra numuru 76620060084 (kvartāla nr. 1, cirsma nr. 2, nogabala nr. 31, galvenā cirte – kailcirte) 2,5 ha platībā;
- 3) «Sūnas» ar kadastra numuru 76620060084 (kvartāla nr. 1, cirsma nr. 2, nogabala nr. 35, galvenā cirte – kailcirte) 0,4 ha platībā;
- 4) «Sūnas» ar kadastra numuru 76620060084 (kvartāla nr. 1, cirsma nr. 4, nogabala nr. 41, galvenā cirte – kailcirte) 0,8 ha platībā.

Ar izsoļu noteikumiem, cirsmu novērtējumiem, koku sarakstu var iepazīties katru darba dienu līdz izsoles dienai Riebiņu novada domes lietvedībā, Saules ielā 8, Riebiņos, Preiļu rajonā no plkst. 9.00 – 17.00.
Maksa par katru izsoles noteikumu saņemšanu – Ls 20, ko pretendents samaksā Riebiņu novada domes kasē vai norēķinu kontā Latvijas Unibankas Preiļu filiālē, konts LV12UNLA0050005638857, kods UNLALV2X.
Pēc noteikumu saņemšanas izsolāmās cirsmas, to robežas var apskatīt dabā.

SIA «Olins»

lic. nr. 2006-02/32

- iepērk melnos un krāsainos metāllūžņus par visaugstākajām cenām.
 - Veicam iekārtu demontāžu.
 - Transporta pakalpojumi.
- Atjaunotas cenas. Adrese: Preiļi, Daugavpils iela 64.
Tālr. 28882903, 29726893.

PĒRK mežu ar zemi, cirsma visā Latvijā.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 28866411.

Sakarā ar firmas paplašināšanu, ir nepieciešami **gaļas sadales operatori un viņu palīgi.**

Labi nodrošināti darba apstākļi un dzīves vieta, visas sociālās garantijas.
Darbs Vācijā (komandējumā uz 3-4 mēnešiem).
Tālr. 29285598, 29475983.

Jaunsilavas pamatskola, reģ. nr. 90000082167
IZSLUDINA IEPĪRKUMU MALKAS IEGĀDEI.

Līgumcena orientējoši Ls 2500.
Piedāvājumus iesniegt Jaunsilavas 1, Turku pag., Līvānu nov., Preiļu raj., LV-5316. Fakss 5300804, e-pasts: jaunsilavaspsk@pvg.edu.lv līdz 30.03.07. plkst. 16.00.

rieņas (185x65R15, «AGI»), stūres statni (VAZ 01-07, jaunu). T.28678045;

rieņas (atjaunotas, 155x330, 151. modeļa, VAZ 2101 ar kamerām, lēti). T.4616477;

stieņus (atjaunotus, stūres, AUDI 100, FORD SIERRA), atjaunotus amortizatorus (ar garantiju). T.26089689, 4624528 (vakaros);

T 40 virzuļu grupu, DT 75 pārnemkārības zobratu, kāpurķēžu noturrullīti, balansiera asi, vadošā riteņa skrūvi. T.26165647 vai 4635721 (pēc 18);

traktoru MTZ 82 (1990.g. izl., Ls 4200) vai maina pret T 40, T 25, traktora lāpstu (Ls 150). T.29247297;

traktoru T-40 AM (Ls 2000). T.29454420;

transportieri (kūtsmēslu, slīpo, mazlietotu, 3 komplekti). T.28309790, 26202331;

vagotāju (3-rīndu, paštaisītu). T.2631034;

VAZ 05 ūdenssūkni, aizmugurējo paneli, loga rāmi, brilles, lanžeronu ar dubļu aizsargu, bagāžnieka lanžeronu, durvju statni, startera bukses. T. 26165647.

Pērk

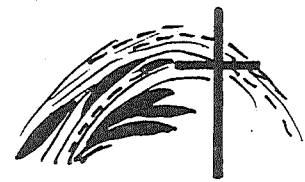
frontālo iekrāvēju MTZ traktoram. Tālr. 26528780.

ZVAIGZNE ABC

Marts – izdevīgo
pirkumu mēnesis!Bankrota cenas vairāk
nekā 800 grāmatām
Zvaigznes grāmatnīcās:Jēkabpīlī, Rīgas ielā 175;
Preiļos, Tīrgus laukumā 4;
Līvānos, Rīgas ielā 118.Izvēlies savu grāmatu
Zvaigznes grāmatnīcās!STEIDZAMI VAJADŽĪGI DARBAM
ANGLIJĀ UN ĪRIJĀ

- galdnieki – alga Ls 1300 mēnesī,
- automehāniķi – alga Ls 1300 mēnesī,
- oficiantes/-i – alga Ls 1200 mēnesī.
- Ir citas vakances.

SIA «Regus». Licence nr. 63, nr. 114.
Tālr. Jēkabpīlī 5223555, Rīgā 7226607,
mob. 22054002.SIA «RANKO» licencēta kautuve
iepērk liellopus, jaunlopus un aitas.
Samaksa tūlītēja, ir piemaksas.
Tālr. 26333669 (Nina),
29161121 (Juris).PĒRK ZEMI pilsētā un apkārtne,
arī Rīgā un apkārtne.Tiešais pircējs.
Tālr. 26452353.Tālā ceļā nu tevi pavadīs zvaigznes,
Klusumā baltā nu tevi sagaidīs
Dievs...Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Kristīnei un Ievai, MĀMIŅU
kapu kalniņā pavadot.9.a, 11. klases skolēni un
klašu audzinātājiLai tēva mila paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku
smelt...Izsakām dziļu līdzjūtību
Andrejam Lauskim, TĒVU
mūžībā pavadot.

SIA «Citrus Solutions» kolektīvs